

Установа адукацыі
“Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт імя Максіма Танка”

Філалагічны факультэт

Кафедра беларускага мовазнаўства

(рэг. № УМ 31-1-192 - 2016 г.)

УЗГОДНЕНА

Загадчык кафедры

Д.В.Дятко

18 02 2016 г.

УЗГОДНЕНА

Дэкан факультэта

Старычонок В.Д.

18 02 2016 г.

ВУЧЭБНА-МЕТАДЫЧНЫ КОМПЛЕКС
ПА ВУЧЭБНАЙ ДЫСЦЫПЛІНЕ
“СТЫЛІСТЫКА БЕЛАРУСКАЙ МОВЫ”

для спецыяльнасцей

1 – 02 03 01 Беларуская мова і літаратура;

1 – 02 03 03 Беларуская мова і літаратура. Замежная мова (англійская);

Складальнікі: Старасценка Т.Я.

Разгледжана і зацверджана

на пасяджэнні Савета БДПУ 31 сакавіка 2016 г. пратакол № 7

ТЛУМАЧАЛЬНАЯ ЗАПІСКА

Вучэбна-метадычны комплекс (далей – ВМК) складзены ў адпаведнасці з праграмай вучэбнай дысцыпліны «Стылістыка беларускай мовы» і патрабаваннямі адукацыйнага стандарту Рэспублікі Беларусь. ВМК прызначаны для студэнтаў па спецыяльнасцях 1 – 02 03 01 Беларуская мова і літаратура; 1 – 02 03 03 Беларуская мова і літаратура, Замежная мова (англійская).

Мэта гэтага вучэбна-метадычнага комплексу – паглыбленне ведаў студэнтаў пра спецыфіку лексічных, марфалагічных, сінтаксічных сродкаў асноўных функцыянальных стыляў беларускай мовы, азнаямленне з асаблівасцямі стылістычнага аналізу, стварэнне належных умоў для напісання творчых прац, павышэнне культуры вуснага і пісьмовага маўлення.

Вучэбна-метадычны комплекс уключае:

- тэарэтычны раздзел (прыкладная тэматыка лекцый па дысцыпліне);
- практычны раздзел (прыкладная тэматыка практычных заняткаў);
- раздзел кантролю ведаў (тэставы кантроль, заданні для кіруемай самастойнай работы, заданні для рэйтынговых кантрольных работ, пытанні да экзамену);
- дапаможны раздзел (вучэбная праграма, пералік вучэбных выданняў, метадычныя рэкамендацыі па арганізацыі і выкананні самастойнай працы, апісанне сродкаў дыягностыкі).

Праграмны матэрыял вучэбнай дысцыпліны мае наступныя задачы:

- даць грунтоўнае ўяўленне пра сістэму функцыянальных стыляў беларускай мовы;
- паглыбіць веды студэнтаў пра асаблівасці ўжывання лексічных, фразеалагічных, марфалагічных і сінтаксічных моўных сродкаў;
- пазнаёміць з адметнасцю структурнай арганізацыі тэкставых сегментаў, моўнай арганізацыяй зобразы аўтара і зобразы апавядальніка.

Вучэбна-метадычны комплекс разлічаны на самастойнае выкарыстанне выкладчыкамі і студэнтамі ў працэсе падрыхтоўкі да лекцыйных і семінарскіх заняткаў, а таксама да экзамену.

Вучэбна-метадычны комплекс складзены ў адпаведнасці з рэкамендаваным тыповым вучэбным планам агульным аб'ёмам дысцыпліны (120 гадзін) і відамі вучэбнай работы.

Віды вучэбнай работы	Колькасць гадзін
Аўдыторныя заняткі:	50
- лекцыйныя	18+6 (ксп)
- семінарскія	20+6(ксп)
Агульная працаёмкасць дысцыпліны	120
Від выніковага кантролю	экзамен

1. ТЭАРЭТЫЧНЫ РАЗДЗЕЛ

ПРЫКЛАДНАЯ ТЭМАТЫКА ЛЕКЦЫЙ ПА ВУЧЭБНАЙ ДЫСЦЫПЛІНЕ

Лекцыя 1 (2 гадзіны)

СТЫЛІСТЫКА ЯК ЛІНГВІСТЫЧНАЯ ДЫСЦЫПЛІНА

Стылістыка, яе змест і задачы. Месца курса “Стылістыка беларускай мовы” ў сістэме лінгвістычных і нелінгвістычных дысцыплін (сувязь курса з лексікалогіяй, фразеалогіяй, арфаэпіяй, граматыкай, гісторыяй беларускай літаратурнай мовы, лінгвістычным аналізам тэксту; літаратурай, філасофіяй, гісторыяй і інш.). Styлістыка і культура маўлення, іх падабенства і адрозненне. З гісторыі станаўлення стылістыкі як самастойнай лінгвістычнай дысцыпліны. Вывучэнне стылістыкі ў беларускай філалогіі. Асноўныя напрамкі сучаснай стылістыкі. Styлістыка мовы, стылістыка маўлення, стылістыка мастацкай літаратуры. Styлістыка тэксту. Styлістыка дэкадавання. Прыёмы вылучэння сэнсавых момантаў твора ў стылістыцы дэкадавання (канвергенцыя, счапленне, эфект падманутага чакання). Метады і прыёмы стылістычнага аналізу (семантыка-стылістычны, параўнальны, статыстычны; аналіз па слоўнікавых паметах, аналіз слова ў кантэксце, стылістычны эксперымент).

Лекцыя 2 (2 гадзіны)

АСНОЎНЫЯ ПАНЯЦЦІ СТЫЛІСТЫКІ

Асноўныя паняцці стылістыкі (стыль, стылістычная сістэма, стылістычная норма, стылістычная афарбоўка і інш.). Styлістычныя памылкі, іх адрозненне ад памылак сэнсавых, лексічных, граматычных. Сувязь стылістычных памылак з паняццямі матываванасці, нематываванасці. Разнавіднасці стылістычных памылак (выкарыстанне кніжнай і гутарковай лексікі ў вузкім кантэксце; тэрміналогіі, канцылярызмаў у неспецыяльных тэкстах; недарэчнай вобразнасці; моўных штампаў і плеаназмаў; немілагучных выказаў). Паняцце функцыянальнага стылю. Прынцыпы вылучэння стыляў (сацыяльны, жанравы, функцыянальны і інш.). Тэорыя “трох стыляў”. Styлістычная сістэма мовы. Паняцці стылю, падстылю і жанру. Функцыянальны стыль як незамкнёная сістэма моўных сродкаў.

Лекцыя 3 (2 гадзіны)

АФІЦЫЙНА-СПРАВАВЫ СТЫЛЬ

З гісторыі развіцця афіцыйна-справавога стылю. Сфера выкарыстання афіцыйна-справавога стылю (афіцыйнае прававодства), форма зносін (пісьмовая і вусная маналагічная), мэта (выражэнне волі, загад, канстатацыя), характар узаемаадносін (афіцыйны). Функцыі афіцыйна-справавога стылю (паведамлення і

ўздзеяння). Падстылі і жанры афіцыйна-справавога стылю (заканадаўчы: закон, канстытуцыя, указ і інш., дыпламатычны: камюніке, мемарандум, міжнародны дагавор і інш., адміністрацыйна-канцылярскі: заява, аб'ява, даверанасць, распіска, характарыстыка і інш.). Асаблівасці тэкстаў афіцыйна-справавога стылю на лексічным узроўні. Адсутнасць эмацыянальных, суб'ектыўна ацэнчаных і гутарковых слоў. Ужыванне абстрактнай, тэрміналагічнай, спецыяльнай лексікі, абрэвіатур. Наяўнасць спецыфічных тэматычных груп (назваў асоб па іх функцыі ў афіцыйных зносінах, назваў дакументаў, іх частак, структуры, абазначэнняў службовых працэдур па ўзгадненні і зацвярджэнні, а таксама канцылярызмаў, устарэлай (архаічнай) лексікі). Асаблівасці тэкстаў афіцыйна-справавога стылю на марфалагічным узроўні. Наяўнасць іменных часцін мовы. Ужыванне аддзеяслоўных назоўнікаў з адмоўем і без яго, імператыўных дзеясловаў (форма загаднага ладу, форма інфінітыва са значэннем загаду). Пашыранасць адыменных прыназоўнікаў і састаўных злучнікаў. Асаблівасці тэкстаў афіцыйна-справавога стылю на сінтаксічным узроўні. Структура кампаніцыйных канструкцый (раздзелы, параграфы, пункты, падпункты). Сродкі вылучэння тэкставых сегментаў афіцыйных тэкстаў (арабскія лічбы, абзац, працяжнік). Ужыванне спецыфічных устойлівых словазлучэнняў, стандартных канструкцый, дзеяслоўных словазлучэнняў (дзеяслоў+назоўнік) замест дзеясловаў, безасабовых, інфінітыўных канструкцый са значэннем імператыўнасці, сказаў ускладненай будовы, складаных сказаў.

Лекцыя 4 (2 гадзіны)

НАВУКОВЫ СТЫЛЬ

3 гісторыі развіцця навуковага стылю. Сфера выкарыстання (навука, вытворчасць, адукацыя), форма зносінаў (пісьмовая і вусная маналагічная), мэта (паведамленне інфармацыі), характар узаемаадносін (афіцыйны). Спецыфіка інфармацыйнай функцыі навуковага стылю. Падстылі і жанры навуковага стылю (уласна навуковы: манаграфія, дысертацыя, аўтарэферат і інш., навукова-вучэбны: падручнік, лекцыя, семінарскі даклад і інш., навукова-папулярны: выступленне, дапаможнік, артыкул і інш.). Асаблівасці тэкстаў навуковага стылю на лексічным узроўні. Асноўныя групы лексікі навуковага стылю (нейтральныя словы і выразы, словы агульнанавуковага ўжывання, вузкаспецыяльная і агульнанавуковая тэрміналогія). Адметнасці лексічных сродкаў тэкстаў навукова-папулярнага падстылю (тропы, гутарковыя словы). Асаблівасці тэкстаў навуковага стылю на марфалагічным узроўні. Ужыванне абстрактных назоўнікаў, формаў роднага склону, адзіночнага і множнага ліку назоўнікаў. Выкарыстанне прыметнікаў у састаўных тэрмінах. Наяўнасць формаў цяперашняга часу дзеясловаў (цяперашні пазачасавы), 1-й асобы множнага ліку. Пашыранасць вытворных прыназоўнікаў. Асаблівасці тэкстаў навуковага стылю на сінтаксічным узроўні. Выкарыстанне ўскладненых і складаных сінтаксічных канструкцый, пасіўных адзінак. “Расшчапленне” выказніка. Перавага злучнікавых сказаў над бяззлучнікавымі.

Рэалізацыя сэнсавай сувязі паміж сказамі навуковых тэкстаў (лексічны і сінанімічны паўторы).

Лекцыя 5 (2 гадзіны)

ПУБЛІЦЫСТЫЧНЫ СТЫЛЬ

3 гісторыі развіцця публіцыстычнага стылю. Сфера выкарыстання (грамадска-палітычная, культурная, спартыўная), форма зносін (пісьмовая ці вусная маналагічная, пісьмовая ці вусная дыялагічная), мэта, характар узаемаадносін (афіцыйны), функцыі публіцыстычнага стылю. Падстылі публіцыстычнага стылю (газетна-публіцыстычны, радыё- і тэлежурналісцкі, аратарскі). Жанры публіцыстычнага стылю (інфармацыйныя: справаздача, рэпартаж, інтэрв'ю і інш., аналітычныя: карэспандэнцыя, рэцэнзія, агляд і інш., мастацка-публіцыстычныя: нарыс, эсэ, фельетон і інш.). Жанравая мадыфікацыя тэкстаў публіцыстычнага стылю. Адрозненне тэкстаў публіцыстычнага і мастацкага стыляў. Асаблівасці тэкстаў публіцыстычнага стылю на лексічным узроўні. Стандарт і экспрэсія ў публіцыстычных тэкстах. Роля функцыі паведамлення ў фармаванні нейтральнай лексікі і моўных штампаў. Роля функцыі ўздзеяння ў фармаванні ацэнчнай лексікі. Няўнасць грамадска-палітычнай лексікі. Асаблівасці тэкстаў публіцыстычнага стылю на марфалагічным узроўні. Выкарыстанне абстрактных аддзеясловаў, назоўнікаў, адцягненых назоўнікаў у форме множнага ліку без абазначэння колькасці, дзеясловаў загаднага ладу. Асаблівасці тэкстаў публіцыстычнага стылю на сінтаксічным узроўні. Ужыванне сегментаваных і ўводных канструкцый, парцэляцыі, намінатыўных і эліптычных сказаў, інверсаванага парадку слоў.

Лекцыя 6 (2 гадзіны)

СТЫЛІСТЫЧНЫЯ РЭСУРСЫ ЛЕКСІКІ І ФРАЗЕАЛОГІІ

Лексічная стылістыка. Лексічнае значэнне слова ў стылістычным аспекце. Словы нейтральныя і стылістычна афарбаваныя. Стылістычныя паметы ў “Тлумачальным слоўніку беларускай мовы” і ў “Тлумачальным слоўніку беларускай літаратурнай мовы”. Стылістычная канатацыя лексічных адзінак і яе віды. Словы з эмацыянальна-экспрэсіўнай афарбоўкай: ацэнчныя словы, словы з пераносным значэннем, словы з суфіксамі суб'ектыўнай ацэнкі. Словы з функцыянальна-стылістычнай афарбоўкай: лексіка кніжных стыляў, яе разнавіднасці (афіцыйна-справавая, навуковая, публіцыстычная, паэтычная), лексіка гутарковага стылю (словы размоўныя, прастамоўныя, дыялектныя). Патэнцыяльная вобразнасць слова. Выбар слова. Лексічная спалучальнасць. Стылістычнае выкарыстанне з'явы полісеміі (метафара, метанімія, сінекдаха). Стылістычная роля агульнанародных і аўтарскіх параўнанняў. Стылістычнае выкарыстанне сістэмных адносін у лексіцы.

Стылістычная сінаніміка як сістэмна арганізаваная частка слоўніка сучаснай беларускай літаратурнай мовы. Выяўленне стылістычных сінанімаў у тэкстах, аргументацыя іх ужывання. Структурныя асаблівасці радоў стылістычных сінанімаў. Сінанімы стылістычныя і семантыка-стылістычныя. Уплыў полісеміі на ўтварэнне радоў стылістычных сінанімаў. Ампліфікацыя як стылістычны прыём. Кантэкстуальныя сінанімы. Эўфемізмы. Стылістычная роля перыфразы як вобразнай адзінкі маўлення. Традыцыйныя і аўтарскія перыфразы. Стылістычнае выкарыстанне антонімаў, амонімаў, паронімаў, іх вобразна-выяўленчыя якасці. Каламбур. Лексіка абмежаванага ўжытку (дыялектная, спецыяльная, жаргонная) і яе стылістычнае выкарыстанне. Стылістычная функцыя устарэлай лексікі (гістарызмаў і архаізмаў). Неалагізмы агульнамоўныя і індывідуальна-аўтарскія наватворы, іх стылістычная характарыстыка. Стылістычныя рэсурсы фразеалогіі. Тыпы фразеалагічных адзінак паводле стылістычнай афарбёўкі: фразеалагізмы міжстылявыя і стылістычна афарбаваныя (размоўныя, кніжныя). Выкарыстанне стылістычна афарбаваных фразеалагічных адзінак у розных функцыянальных стылях. Змяненне і абнаўленне фразеалагізмаў у мастацкай літаратуры і публіцыстыцы. Памылкі ў выкарыстанні фразеалагічных адзінак.

Лекцыя 7 (2 гадзіны)

СТЫЛІСТЫЧНЫЯ РЭСУРСЫ МАРФАЛОГІІ

Стылістычныя рэсурсы часцін мовы, марфалагічных катэгорый, формаў слоў. Стылістычныя рэсурсы назоўніка. Агульныя і ўласныя назоўнікі, іх характарыстычныя экспрэсіўныя якасці. З’ява антанамазіі. Стылістычныя асаблівасці родавых і лікавых формаў назоўніка. Стылістычнае адрозненне склонавых формаў назоўніка. Формы суб’ектыўнай ацэнкі назоўнікаў. Стылістычныя асаблівасці ідэяслоўных назоўнікаў. Стылістычныя рэсурсы прыметніка. Намінатывная, класіфікацыйная і вобразная, эстэтычная функцыі прыметнікаў. Стылістычнае адрозненне поўных і кароткіх формаў якасных прыметнікаў. Сінанімічныя формы ступеней параўнання прыметнікаў. Семантыка-стылістычныя адценні канструкцый са значэннем прыналежнасці. Стылістычныя рэсурсы займенніка. Стылістычнае выкарыстанне займеннікаў. Асаблівасці ўжывання асабовых займеннікаў: пропуск асабовага займенніка пры дзеяслове-выказніку; паўтарэнне асабовага займенніка ў ролі дзейніка; выкарыстанне асабовых займеннікаў з дадатковымі сэнсавымі і экспрэсіўнымі адценнямі. Асаблівасці стылістычнага выкарыстання займеннікаў іншых разрадаў. Типовыя памылкі ў выкарыстанні займеннікаў. Стылістычныя рэсурсы лічэбніка. Стылістычная дыферэнцыяцыя лічэбнікаў розных разрадаў. Стылістычныя рэсурсы дзеяслова і яго формаў. Вобразна-экспрэсіўныя якасці дзеяслова. Стылістычнае выкарыстанне формаў часу, трывання, ладу дзеяслова. Сінанімія асобных формаў дзеяслова. Стылявая функцыя формаў дзеепрыметніка.

Лекцыя 8 (2 гадзіны)

СТЫЛІСТЫЧНЫЯ РЭСУРСЫ СІНТАКСІСУ

Сінтаксічныя сінонімы, іх сутнасць. Стылістыка словазлучэнняў. Спалучальнасць моўных адзінак. Сінанімія прыназоўнікавых і беспрыназоўнікавых канструкцый. Стылістыка простага сказа. Стылістычная роля прамога і адваротнага парадку слоў. Памылкі пры інверсійным ужыванні членаў сказа. Стылістыка аднасастаўных сказаў. Стылістыка складанага сказа. Сінанімія злучнікавых і бяззлучнікавых складаных сказаў. Стылістыка спалучальных і падпарадкавальных злучнікаў (і злучальных слоў) у складаных сказах. Паралельныя сінтаксічныя канструкцыі. Сінанімія дзеепрыметных і дзеепрыслоўных словазлучэнняў і даданных частак складанага сказа. Стылістычнае выкарыстанне аднародных членаў сказа, адасобленых слоў і выказаў, устаўных і пабочных канструкцый. Экспрэсіўнае вылучэнне членаў сказа (адчлененне, далучэнне, анакалуф). Стылістычныя прыёмы сінтаксічнай арганізацыі маўлення.

Лекцыя 9 (2 гадзіны)

СТЫЛІСТЫКА ТЭКСТУ

Стылістыка тэксту як адзін з напрамкаў функцыянальнай стылістыкі. Паняцце структуры тэксту ў лінгвістычных даследаваннях. Структурныя адзінкі тэксту. Празаічная страфа і фрагмент – асноўныя адзінкі тэксту. Звязнасць і цэласнасць тэксту, моўныя сродкі іх выражэння. План зместу і план выражэння. Паняцці ідэі і тэмы. Роля супастаўляльна-стылістычнага метаду аналізу пры характарыстыцы тэмы. Рэалізацыя зместу ў тыпах інфармацыі (фактычнай, канцэптуальнай, падтэкстай). Інтэртэкстуальнасць. Формы славеснага выражэння (вусная і пісьмовая, дыялагічная і маналагічная). Тыпы тэкстаў маналагічнай формы (апавяданне, апісанне, разважанне, азначэнне, тлумачэнне, інструктаванне). Разнавіднасці славеснасці (мастацкая і немастацкая, народная і кніжная). Паняцце моўнай кампазіцыі тэксту. Архітэктоніка. Сюжэт. Фабула. Роля славесных рэсурсаў у моўнай кампазіцыі тэксту. Вобраз аўтара і вобраз апавядальніка. Славесна-маўленчы аналіз тэксту. Тыпізацыя вобраза аўтара. Тыпы мастацкіх тэкстаў па суадносінах “вобраз аўтара – вобраз апавядальніка”. Моўныя і кампазіцыйныя прыёмы суб’ектывацыі аўтарскага апавядання.

2. ПРАКТЫЧНЫ РАЗДЗЕЛ

ПРЫКЛАДНАЯ ТЭМАТЫКА ПРАКТЫЧНЫХ ЗАНЯТКАЎ

№ 1. Стылістычныя памылкі (2 гадзіны)

1. Паняцце мова і маўленне.
2. Сутнасць стылістычных памылак, іх адрозненне ад сэнсавых, лексічных, граматычных памылак.
3. Разнавіднасці стылістычных памылак.
4. Стылістычная праўка сказаў публіцыстычнага і мастацкага тэкстаў.
5. Стылістычная праўка публіцыстычнага тэксту.
6. Стылістычная праўка загаловаў публіцыстычнага тэксту.

№ 2. Афіцыйна-справавы стыль (2 гадзіны)

1. Паняцце афіцыйнага стылю. Погляды навукоўцаў на тэрмін афіцыйна-дзелавы стыль.
2. Аналіз лексічных моўных сродкаў тэкстаў афіцыйнага стылю.
3. Аналіз марфалагічных моўных сродкаў тэкстаў афіцыйнага стылю.
4. Аналіз сінтаксічных моўных сродкаў тэкстаў афіцыйнага стылю.
5. Стылістычны аналіз афіцыйна-справовага тэксту.
6. Стылістычная праўка тэкстаў афіцыйнага стылю.

№ 3. Навуковы стыль (2 гадзіны)

1. Паняцце навуковага стылю.
2. Аналіз лексічных моўных сродкаў тэкстаў навуковага стылю.
3. Аналіз марфалагічных моўных сродкаў тэкстаў навуковага стылю.
4. Аналіз сінтаксічных моўных сродкаў тэкстаў навуковага стылю.
5. Стылістычны аналіз навуковага тэксту.
6. Стылістычная праўка тэкстаў навуковага стылю.

№ 4. Публіцыстычны стыль (2 гадзіны)

1. Паняцце публіцыстычнага стылю. Спецыфіка вылучэння стыляў і падстыляў публіцыстыкі.
2. Аналіз лексічных моўных сродкаў тэкстаў публіцыстычнага стылю.
3. Аналіз марфалагічных моўных сродкаў тэкстаў публіцыстычнага стылю.
4. Аналіз сінтаксічных моўных сродкаў тэкстаў публіцыстычнага стылю.
5. Стылістычны аналіз публіцыстычнага тэксту.
6. Стылістычная праўка тэкстаў публіцыстычнага стылю.

№ 5. Мастацкі стыль (2 гадзіны)

1. Паняцце мастацкага стылю. Погляды навукоўцаў на вылучэнне мастацкага стылю як асобнага функцыянальнага стылю мовы.
2. Аналіз вобразных сродкаў мовы і сродкаў стварэння вобразнасці ў праявічых і паэтычных тэкстах.

3. Імпліцытнасць індывідуальна-аўтарскіх вобразных сродкаў.
4. Паняцце інтэртэкстуальнасці і вертыкальнага кантэксту.
5. Сродкі выражэння ўнутрытэкставых вертыкальных сувязей.
6. Сродкі выражэння міжтэкставых вертыкальных сувязей.

№ 6. Стылістычныя рэсурсы лексікі і фразеалогіі (2 гадзіны)

1. Паняцце стылістычнай канатацыі. Віды стылістычнай канатацыі.
2. Характарыстыка функцыянальна афарбаваных лексем.
3. Характарыстыка лексем з эмацыянальна-экспрэсіўнай афарбоўкай.
4. Стылістычная афарбоўка фразеалагізмаў.
5. Прыёмы мастацкага выкарыстання фразеалагізмаў.
6. Аналіз стылістычна афарбаваных моўных сродкаў у кантэксце.

№ 7. Стылістычныя рэсурсы службовых часцін мовы (2 гадзіны)

1. Стылістычныя рэсурсы злучніка і злучальнага слова.
2. Стылістычныя рэсурсы часціц.
3. Стылістычныя рэсурсы прыназоўніка.
4. Сінаніміка прыназоўнікавых канструкцый.
5. Стылістычная праўка сказаў з няправільна ўжытымі прыназоўнікамі.
6. Аналіз стылістычных рэсурсаў службовых часцін мовы ў тэкстах розных стыляў.

№ 8. Стылістычныя рэсурсы часцін мовы, марфалагічных катэгорый, формаў слоў (2 гадзіны)

1. Стылістычныя рэсурсы самастойных часцін мовы.
2. Аналіз стылістычных рэсурсаў самастойных часцін мовы ў тэкстах розных стыляў.
3. Паняцце марфалагічных сінонімаў.
4. Асаблівасці ўжывання формаў самастойных часцін мовы ў рознастылёвых тэкстах.
5. Спецыфіка ўжывання дзеяслоўных формаў у тэкстах розных стыляў.
6. Стылістычная праўка сказаў і тэкстаў.

№ 9. Стылістычныя рэсурсы сінтаксісу (2 гадзіны)

1. Стылістычныя рэсурсы словазлучэння.
2. Стылістычныя рэсурсы простага сказа.
3. Стылістычныя рэсурсы складанага сказа.
4. Стылістычныя рэсурсы аднародных членаў сказа, пабочных, устаўных, адасобленых канструкцый.
5. Сродкі сінтаксічнай арганізацыі мастацкага маўлення.
6. Стылістычная праўка сказаў і тэкстаў.

№ 10. Тыпізацыя вобраза аўтара (2 гадзіны)

1. Паняцце вобраза аўтара. Вобраз аўтара і вобраз апавядальніка.

2. Віды тыпізацыі вобраза аўтара.
3. Слоўна-маўленчая арганізацыя вобраза аўтара.
4. Характарыстыка вобраза аўтара ў тэкстах розных аўтараў.
5. Вобраз аўтара і яго рэалізацыя ў тэкстах розных стыляў.
6. Супастаўляльна-параўнальны аналіз тыпізацыі вобраза аўтара.

РЕПОЗИТОРИЙ БГПУ

3. РАЗДЗЕЛ КАНТРОЛЮ ВЕДАЎ

3.1. ТЭСТАВЫ КАНТРОЛЬ

Кантрольны тэст “Функцыянальная стылістыка” Варыянт 1

1. Закончыце фармулёўку:

Сістэма моўных сродкаў, прызначаная для абслугоўвання шырокай сферы грамадскіх зносін, – гэта _____.

2. Адзначце функцыянальны стыль, якому найбольш уласціва функцыя ўздзеяння:

1) афіцыйна-справавы;	4) мастацкі;
2) публіцыстычны;	5) гутарковы
3) навуковы;	

3. Закончыце фармулёўку:

Эсэ, рэцэнзія, агляд – гэта жанры такога стылю, як _____.

4. Адзначце, да якога стылю, падстылю і жанру адносіцца тэкст:

- 1) мастацкі, праявічны, апавяданне;
- 2) навуковы, навукова-папулярны, аўтыкул;
- 3) афіцыйна-справавы, адміністрацыйна-канцелярскі, справаздача;
- 4) публіцыстычны, мастацка-публіцыстычны, нарыс;
- 5) гутарковы, размоўна-образны, пісьмо сябру.

Шырокі гэты абшар на ўзгорках пад Вязынкай! Жывая Беларусь, апетая Янкам Купалам, паўстае перад намі – срэбныя званочки жасуранкаў, блакітныя далягяды, баравы шум... Але гэта зямля мае цяпер новы адбітак на сваім чале. Па ёй ходзяць нозы, шчаслівыя людзі. Янка Купала бачыў іх яшчэ тады, калі абуджаў у душы іхніх бацькоў пачуццё чалавечай годнасці, калі заклікаў:

Паўстаньце! Край ваш стогне родны,

Заве збаўляць, як зваў не раз (У.Караткевіч. “Вязінка”).

5. Адзначце найбольш выразную асаблівасць навуковага стылю:

- 1) выкарыстанне неалагізмаў, жарганізмаў, вульгарызмаў;
- 2) наяўнасць канцелярызмаў;
- 3) ужыванне тэрміналагічнай лексікі;
- 4) выкарыстанне вобразных сродкаў мовы;
- 5) наяўнасць моўных клішэ.

6. Адзначце моўныя клішэ:

1) служба быту;	4) сапраўднае майстэрства;
2) згодна з пастановай;	5) з прапіскай у юнацтве

3) парытэтныя адносіны;

7. Адзначце тропы:

1) асананс;	
2) сімвал;	4) літота;
3) шматзлучнікавасць;	5) сінекдаха

8. Адзначце спалучэнні, якія ўтвараюць стылістычныя фігуры:

1) паркалёвая моладзь;	
2) вуліца гаманіла;	4) час ідзе, час ляціць, час імчыць;
3) дабро і зло;	5) мароз-мастак

9. Адзначце словы з эмацыянальна-экспрэсіўнай канатацыяй:

1) манафтангічны;	4) Васька-жук;
2) забулдыга;	5) ануліраваць
3) семдзесят;	

10. Адзначце размоўныя фразеалагізмы:

1) ад шчырага сэрца;	
2) жывое слова;	4) вусны развесіўшы;
3) трымаць сябе ў руках;	5) лезці на ражон

11. Закончыце фармулёўку:

Перавага роднага склону назоўнікаў уласціва такому стылю, як _____.

12. Закончыце фармулёўку:

Пашыранасць плеанастычных канструкцый назіраецца ў такім стылі, як _____.

13. Адзначце спецыфічныя рысы публіцыстычнага стылю:

1) лагічнасць;	
2) ацэначнасць;	4) адсутнасць метафар;
3) адметны характар вобразнасці;	5) публічнасць

14. Закончыце фармулёўку:

Інтанацыя, жэсты, міміка – характэрныя рысы такога стылю, як _____.

15. Адзначце сінтаксічныя канструкцыі, уласцівыя афіцыйнаму стылю:

1) белае золата;	
2) храмасомы бюракратызму;	4) сілавая ведамствы;
3) у мэтах падрыхтоўкі;	5) на аснове вышэйпададзенага

16. Адзначце жанры публіцыстычнага стылю, набліжаныя да мастацкіх тэкстаў:

1) рэцэнзія;	
2) эсэ;	4) рэпартаж;

3) карэспандэнцыя;

5) нарыс

17. Закончыце фармулёўку:

Паслядоўнасць моўных адзінак, аб'яднаных сэнсавай і граматычнай сувяззю, гэта _____.

18. Закончыце фармулёўку:

Тып сказа, у якім група выказніка знаходзіцца перад групай дзейніка, характэрны для такога тыпу тэксту, як _____.

19. Адзначце асаблівасці разважання:

1) пералік розных прымет прадмета;

2) доказ тэзіса;

4) агульнае ўражанне;

3) дэталёвая характарыстыка прадмета;

5) вывады

20. Адзначце тып тэксту:

1) апісанне;

2) апавяданне;

3) разважанне

Елка была старая, магутная – можа, 5 метр, можа, болей у камлі. Сукі пачыналіся высока, у рост чалавека, але раскідвалі голле так шырака, што не маглі ўтрымаць уроўні з зямлёй ні злёгшую мятлу-кучомку, ні саміх сябе, апускаліся ўніз, выгіналіся дугой, дастаючы да самай зямлі. Зверху налягалі другія лапкі – зелянейшыя, маладзейшыя, густа аброслыя іголкахі, робячы з елкі тое, што называецца словам “шацёр” (А.Кудравец. “Бацька”).

21. Адзначце структурную адзінку, якую ўяўляе сабой тэкст:

1) сказ;

2) праявічная страфа;

3) фрагмент

У нааі краіне штогод выбіраецца самая нашая птушка птушкаю года. І не дзіва, што першаю такою птушкаю-сімвалам быў асвечаны белы бусел. Потым была пліска, альбо сітаўка. Тая, што нібыта спявае хвосцікам. Ці то дырыжыруе сама сабе: хвосцік уверх-уніз, уверх-уніз. Пасля амялушка. Птушкаю Беларусі 2003 года абраны верабейка, 2004 – ластаўка, 2005 – кнігаўка (Я.Сіпакоў. “Нашы святыні і сімвалы”).

22. Адзначце правільнае азначэнне абзаца:

1) форма перадачы чужога маўлення;

2) звышкантэкст;

3) кампазіцыйна-стылістычная адзінка тэксту;

4) інтэртэкстуальны прыём;

5) закончаны твор

23. Адзначце формы злучэння самастойных сказаў пры ланцужковай сувязі:

- 1) сінтаксічная анафара;
- 2) лексічны паўтор;
- 3) сінтаксічны паралелізм;
- 4) сінонімы;
- 5) займеннікавы паўтор

24. Адзначце тып сувязі сказаў у тэксце:

- 1) ланцужковая;
- 2) паралельная;
- 3) далучальная;
- 4) камбінаваная

Сумна бялела неба на ўсходзе, і недзе над полем усё звінеў і звінеў першы жаваранак. На маладой траве густа халадзела раса. Нізка над жоўтым папарам заплакала кнігаўка – нехта, мусіць, так рана патрывожыў яе гняздо. За папарам зелянеў рэдкі малады лубін – увесь аж сівы ад расы, -- у ім, кэўна, нешта рабілася (В.Адамчык. “Сонечны зайчык”).

25. Закончыце фармулёўку:

Тэкставая паслядоўнасць адзінак, створаная рознымі моўнымі ярусамі, гэта _____.

26. Закончыце фармулёўку:

Вобраз, які не тоесны асобе пісьменніка, але і не адарваны ад яе, гэта _____.

27. Адзначце асаблівасць маўлення, характэрную для “аб’ектыўнага” апаведу:

- 1) ад 1-й асобы;
- 2) ад 2-й асобы;
- 3) ад 3-й асобы
- 4)

28. Закончыце фармулёўку:

Сродкі суб’ектывацыі апаведу, якія адлюстроўваюць чужое маўленне, гэта _____.

29. Адзначце кампазіцыйныя прыёмы суб’ектывацыі аўтарскага апаведу:

- 1) прыём уяўлення;
- 2) выяўленчы прыём;
- 3) прыём кантрасту;
- 4) мантажны прыём;
- 5) алітэрацыя

30. Адзначце прыём суб’ектывацыі аўтарскага апаведу ў тэксце:

- 1) мантажны;
- 2) уяўлення;
- 3) славесны (няўласна-простая мова);
- 4) славесны (простая мова);
- 5) выяўленчы

У хвіліны спакойнай разважлівасці крыўду змяняў одум: ці ж Васіль вінаваты ў тым, што не можа пайсці? Ці ж можна вінаваціць чалавека, што ён жыве так, як умее? Як душа вядзе? Што ён не можа іначай, што яму так

цяжка мяняць? Што тое, што аднаму лёгка, другому – такое цяжкае, што сілы не мае пераступіць! (І.Мележ. “Людзі на балоце”).

Кантрольны тэст “Функцыянальная стылістыка” Варыянт 2

1. Закончыце фармулёўку:

Сістэма моўных сродкаў, прызначаная для абслугоўвання сферы бытавых зносін, – _____.

2. Адзначце функцыянальныя стылі, якім найбольш уласціва ўнармаванасць моўных сродкаў:

1) афіцыйна-справавы;	4) мастацкі;
2) навуковы;	5) гутарковы
3) публіцыстычны;	

3. Закончыце фармулёўку:

Манаграфія, артыкул, даклад – жанры такога стылю, як _____.

4. Адзначце, да якога стылю, падстылю і жанру адносіцца тэкст:

- 1) афіцыйна-справавы, адміністрацыйна-канцелярскі, характарыстыка;
- 2) публіцыстычны, мастацка-публіцыстычны, эсэ;
- 3) навуковы, навукова-папулярны, артыкул;
- 4) мастацкі, праявічны, апавяданне;
- 5) гутарковы, размоўна-афіцыйны, паведамленне

Найбольшую цікавасць, як правіла, выклікаюць пытанні паходжання асобных слоў і выразаў. Гэта зразумела, таму што чалавек часам ужывае іх, не ведаючы дакладнага сэнсу, унутраных сувязей з іншымі словамі.

Прыгадаем, што нават дзеці дашкольнага ўзросту часам самастойна шукаюць этымалагію слоў. Аднойчы давялося пачуць: “Насоўка – гэта таму, што яна на нос насойваецца?” Мусіць, кожны дарослы (і тым больш педагог) можа прыгасць уласныя назіранні, якія паказваюць, як дзеці шукаюць вытокі слова.

Вызначэнне словаўтваральнай структуры, так неабходнае для засваення правапісу, -- свайго роду этымалагічны аналіз: вылучаецца група вытворных слоў, вызначаецца іх карань, які пэўным чынам раскрывае ўнутраны сэнс слова і тлумачыць, чаму рэчы і з’явы так названы (Л.Выгонная. “Пуржыць, паўзе мяцеліца...”: Гутарка пра вытокі “зімовых” словаў).

5. Адзначце найбольш характэрную асаблівасць публіцыстычнага стылю:

- 1) стылізацыя;
- 2) ужыванне індывідуальна-аўтарскіх метафар;
- 3) выразная аўтарская пазіцыя;

4) наяўнасць экспрэсіўных сінтаксічных канструкцый ва ўсіх жанрах стылю;

5) выкарыстанне дзеяслоўных формаў, якія выражаюць імгненнасць дзеяння

6. Адзначце канцылярызмы:

1) аказанне дапамогі;	4) сустрэча ў вярхах;
2) выйсці на заслужаны адпачынак;	5) у мэтах падрыхтоўкі
3) спяваюць ужо жаўранкі;	

7. Адзначце стылістычныя фігуры:

1) анафара;	4) аксюмаран;
2) алегорыя;	5) гіпербала
3) увасабленне;	

8. Адзначце спалучэнні з тропамі:

1) лес махае галавою;	4) сосны, нібы рыцары ў шаломах;
2) радасны сум;	5) моўчкі і казаць
3) малінавы захад;	

9. Адзначце словы з функцыянальна-стылістычнай канатацыяй:

1) рэлятыўны;	4) дом;
2) ён;	5) ветразь
3) плесціся;	

10. Адзначце кніжныя фразеалагізмы:

1) вушы вянуць;	4) мафусаілаў век;
2) кануць у лету;	5) разводзіць тары-бары
3) заткнуць глотку;	

11. Закончыце фармулёўку:

Ужыванне дзеяслоўных формаў цяперашняга часу са значэннем “цяперашні прадпісання”, характэрны для такога стылю, як _____.

12. Закончыце фармулёўку:

Функцыя ўздзеяння ажыццяўляецца праз выкарыстанне разнастайных стылістычных прыёмаў у сінтаксісе такога стылю, як _____.

13. Адзначце спецыфічныя рысы мастацкага стылю:

- 1) славесныя рады індывідуальна-аўтарскіх метафар;
- 2) адкрытая аўтарская пазіцыя;
- 3) пераважна вусная форма зносін;
- 4) эстэтычнае ўздзеянне;
- 5) дакладнасць інфармацыі

14. Закончыце фармулёўку:

Камбінаторныя прырашчэнні сэнсу слоў найперш уласцівы такому стылю, як _____.

15. Адзначце сінтаксічныя канструкцыі, уласцівыя гутарковаму стылю:

1) пірог – пальчыкі абліжаш;	
2) прыняць да ведама;	4) узяў ды і скокнуў;
3) слухалі мы слухалі;	5) неабходна заўважыць, што

16. Адзначце афіцыйныя дакументы, у якіх моўныя сродкі ў пэўнай ступені адвольныя:

1) пасведчанне;	
2) заява;	4) рэкамендацыя;
3) дыплом;	5) характарыстыка

17. Вызначце і запішыце тэрмін, які часта **выкарыстоўваецца пры аналізе мастацкіх і публіцыстычных тэкстаў**. _____.

18. Закончыце фармулёўку:

Сказ, у якім склад дзейніка малалікі і ўся актыўная інфармацыя сканцэнтравана ў складзе выказніка характэрны для такога тыпу тэксту, як _____.

19. Адзначце асаблівасці апавядання:

1) асноўная думка (тэзіс);	
2) агульная ацэнка;	4) розныя часавыя адносіны;
3) завязка	5) паслядоўнасць

20. Адзначце тып тэксту:

- 1) апісанне;
- 2) апавяданне;
- 3) разважанне

Любуючыся красой палёў, думаў пра нейкага дзядзьку з вунь таго хутара ці з гэтай во вёскі: як жа ён успрымае ўсё гэта хараство? Проста жыве ў ім, у спакоі шчаслівага спажываўца? Як птушка?

А хто ж тады песні складаў народныя?

А мы адкуль узяліся – тыя, што пішам?.. (Янка Брыль. “Пошукі слова”).

21. Адзначце структурную адзінку, якую ўяўляе сабой тэкст:

- 1) сказ;
- 2) праявічная страфа;
- 3) фрагмент

Размоўны стыль характарызуецца значна меншай выразнасцю вымаўлення ў параўнанні з афіцыйным літаратурным маўленнем. У сувязі з тым, што наведамляецца, як правіла, аб вядомых суб'ядніку звестках, фактах, моўца не напружвае органы маўлення. У хатняй неафіцыйнай абстаноўцы, калі суб'яднікі разумеюць адзін аднаго літаральна з паўслова, у асобым напружанні органаў маўлення няма патрэбы.

Вуснае размоўна-бытавое маўленне характарызуецца таксама рытмізаванасцю: чаргаваннем націскных і ненаціскных сегментаў маўлення, відаць, заснаваным на фізіялагічным рытме дыхання. Многія словы тут фактычна страчваюць націск, вымаўляюцца вельмі каротка і невыразна, аб'ядноўваючыся з націскным словам у адзін такт.

Значную ролю ў размоўна-бытавым стылі адыгрывае інтанацыя. Яна нясе вялікую сэнсавую, мадальную і эмацыянальную нагрузку. Пры сінтаксічнай і фанетычнай непаўнаце, рознага роду перабіўках, устаўках інтанацыя аказваецца асноўным сродкам не толькі выразнасці, але і грэматычнай арганізацыі выказвання. Толькі пры дапамозе інтанацыі можна ў поўнай меры перадаць усю гаму сэнсавых і эмацыянальных адценняў выказвання. Разнастайныя інтанацыйныя і тэмбравыя змяненні, а таксама пералівы эмацыянальна-экспрэсійных фарбаў, мадальных ацэнак робяць маўленне натуральным, жывым, выразным ("Асновы культуры маўлення і стылістыкі").

22. Адзначце правільнае азначэнне празрачнай страфы:

- 1) паралельная сувязь сказаў;
- 2) ланцужковая сувязь сказаў;
- 3) частка тэксту ад аднаго тырвонага радка да другога;
- 4) структурна-сэнсавая частка тэксту;
- 5) укупнасць слоў, слеразлучэнняў, сказаў

23. Адзначце асаблівасці паралельнай сувязі сказаў:

- 1) лексічная непаўната;
- 2) паралелізм у будове сказаў;
- 3) апісваемыя дзеянні змяняюцца адначасова;
- 4) анафарычныя строфы;
- 5) парцэляваныя канструкцыі

24. Адзначце тып сувязі сказаў у тэксце:

- 1) ланцужковая;
- 2) паралельная;
- 3) далучальная;
- 4) камбінаваная

Была пасля багатая прыгажосць нашых двухсот кіламетраў – паміж зелянінаю сопак, на арліных перавалах, у далінах, прастрэленых вячэрнім сонцам.

Быў шум у паўцёмры – шумела Японскае мора.

Была цішыня – у тайзе, калі мы спыняліся і ўражана глядзелі на бясконцыя побліскі ў цемры казачных светлячкоў (Янка Брыль. “Сімвал”).

25. Напішыце, якой **катэгорыяй з’яўляецца славесны рад**. _____ .

26. Закончыце фармулёўку:

Вобраз, які з’яўляецца формай літаратурнага артыстызму пісьменніка, гэта _____ .

27. Адзначце асаблівасць маўлення, праз якое выяўляецца вобраз апавядальніка:

- 1) ад 1-й асобы;
- 2) ад 2-й асобы;
- 3) ад 3-й асобы;
- 4) ад 3-й асобы, калі ў творы ўжыты стылістычна афарбаваныя адзінкі

28. Закончыце фармулёўку:

Сродкі суб’ектывацыі аўтарскага апаведу, якія адлюстроўваюць кампазіцыйна важнае перамяшчэнне пункту гледжання, гэта _____ .

29. Адзначце славесныя прыёмы суб’ектывацыі аўтарскага апаведу:

- 1) градацыя;
- 2) простая мова;
- 3) недаказ;
- 4) няўласна-простая мова;
- 5) унутраны маналог

30. Адзначце прыёмы суб’ектывацыі ў тэксце:

- 1) славесны (унутраны маналог);
- 2) славесны (няўласна-простая мова);
- 3) мантажны;
- 4) уяўлення;
- 5) выяўленчы

Лабановіч стаў каля расчыненага акна. Штось прыемнае і радаснае ўлівалася яму ў душу ад гэтых новых малюнкаў і ад гэтага размашыстага бегу машыны. Борзда адыходзіла назад станцыя з высокаю вадакачкаю, закрываючыся свежаю зелянінай раслін. Рассыпаючы сноп залатых стрэл, велічна выплывала сонца з-за краю зямлі над прасторами зялёнага палескага мора (Якуб Колас. “На ростанях”).

3.2. ЗАДАННІ ДЛЯ КІРУЕМАЙ САМАСТОЙНАЙ ПРАЦЫ

РОЗНАЎЗРОЎНЕВЫЯ ЗАДАННІ ДЛЯ КСР № 1 (лекцыя) ПА ТЭМЕ “МАСТАЦКІ СТЫЛЬ”

Першы ўзровень (адзнакі 4 – 5)

Падрыхтуйце пісьмовы даклад па тэме “Вобразныя сродкі мовы лексічнага і сінтаксічнага ўзроўня”.

Другі ўзровень (адзнакі 6 – 8)

Падрыхтуйце рэферат па тэме “Неадназначны падыход да вылучэння мастацкага стылю ў навуцы”. Супастаўце розныя навуковыя падыходы да гэтага пытання і выкажыце асабістае меркаванне.

Трэці ўзровень (адзнакі 9 – 10)

Заканспектуйце асноўныя тэарэтычныя палажэнні манаграфіі Т.Ф.Пляханавай “Дыкурс-анализ текста” (Мінск, 2011 г.).

РОЗНАЎЗРОЎНЕВЫЯ ЗАДАННІ ДЛЯ КСР № 2 (лекцыя) ПА ТЭМЕ “КАНФЕСІЙНЫ СТЫЛЬ”

Першы ўзровень (адзнакі 4 – 5)

Падрыхтуйце пісьмовы даклад па тэме “Моўныя сродкі тэкстаў канфесійнага стылю”.

Другі ўзровень (адзнакі 6 – 8)

Падрыхтуйце рэферат па тэме “Погляды навукоўцаў на вылучэнне і функцыянаванне канфесійнага стылю”.

Трэці ўзровень (адзнакі 9 – 10)

Заканспектуйце асноўныя тэарэтычныя палажэнні артыкула Т.Я. Старасценкі “Рэлігійны дыкурс: унутраны і знешні дыялог” (часопіс “Роднае слова”, № 4 за 2011 г.) і дапоўніце яго прыкладамі іншых жанраў канфесійнага стылю.

РОЗНАЎЗРОЎНЕВЫЯ ЗАДАННІ ДЛЯ КСР № 3 (лекцыя) ПА ТЭМЕ “ПРЫЁМЫ СУБ’ЕКТЫВАЦЫІ АЎТАРСКАГА АПОВЕДУ”

Першы ўзровень (адзнакі 4 – 5)

Падрыхтуйце пісьмовы даклад па тэме “Моўныя і кампазіцыйныя прыёмы суб’ектывацыі аўтарскага апаведу”.

Другі ўзровень (адзнакі 6 – 8)

Падрыхтуйце рэферат па тэме “Няўласна-простае маўленне як моўны сродак суб’ектывацыі аўтарскага апаведу”.

Трэці ўзровень (адзнакі 9 – 10)

Падрыхтуйце агляд тэарэтычнай літаратуры па аб'ектыўным і суб'ектыўным аўтарскім апаведзе.

РОЗНАЎЗРОЎНЕВЫЯ ЗАДАННІ ДЛЯ КСР № 1 (практычныя) ПА ТЭМЕ “НАВУКОВЫ СТЫЛЬ”

Першы ўзровень (адзнакі 4 – 5)

1. Вызначце стыль тэкстаў на тэму “Белавежская пушча” і прааналізуйце іх моўныя асаблівасці.

Сімвалам нашай Беларусі з'яўляецца Белавежская пушча – бадай, самы вялікі і стары лясны абшар у цэнтральнай Еўропе, дзе зберагліся і высокія, аж да аблокаў, бары, і магутныя векавыя дубровы, і светлыя бярозавыя гаі, і змрочныя нават у сонечныя дні яловыя нетры. Восем стагоддзяў таму ў глухіх навакольных мясцінах гаспадарыла ваяўнічае непакорнае племя яцвягаў. Яцвягі былі спрактыкаваныя паляўнічыя, збіралі з борцаў пчаліны мёд. Але яны не выстаялі перад націскам галіцка-валынскіх, кіеўскіх ды полацкіх князёў, рассяліся сярод іншых народаў. І Белавежу пачалі называць Зуборынай Краінаю, надзвычай багатаю птушкамі і звярамі. ...Не, недарэмна хуткаплынны час у Белавежскай пушчы спыніўся, каб сівая мінуўшчына сустрэлася з днём сённяшнім і заўтрашнім. Тут наяве трапляеш у казку, легенду, паданне. Тут святлееш душою, дабрэеш сэрцам, зноў пачынаеш верыць у неспакойны чалавечы розум. Нам пад сілу зберагчы гэты цудоўны разнастайны свет для будучых пакаленняў людзей (У.Ягоўдзік. “Нацыянальны парк «Белавежская пушча»”).

Белавежская пушча, дзяржаўны нац. парк у Беларусі. Размешчаны на тэр. буйнога ляснога масіву Белавежская пушча (Камянецкі і Пружанскі р-ны Брэсцкай і Свіслацкі р-н Гродзенскай вобл.). Створаны ў мэтах захавання эталонных і унікальных прыродных комплексаў і аб'ектаў прыроды, правядзення навук. даследаванняў, распрцоўкі і ўкаранення навук. метадаў аховы прыроды і прыродакарыстання, арганізацыі экалагічнай асветы і рэкрэацыйнай дзейнасці, вядзення комплекснай гаспадаркі на аснове традыц. метадаў і дасягненняў прыродакарыстання. Пушча – былая паляўнічая гаспадарка польскіх каралёў (з 15 ст.) і рус. цароў (18 – пач. 20 ст.). У 1939 абвешчана дзярж. запаведнікам, у 1957 – 91 дзярж. запаведна-паляўнічая гаспадарка, з 1991 дзярж. нац. парк. У 1992 уключана ЮНЕСКА у спіс аб'ектаў сусв. культурнай і прыроднай спадчыны, з 1993 біясферны запаведнік. Пл. каля 51 тыс. га (1994), у т.л. абсалютна запаведнай ч. 15,7 тыс. га. Адм.-гасп. і навук. цэнтр у в.Камянюкі Камянецкага р-на (“Беларуская энцыклапедыя”).

Другі ўзровень (адзнакі 6 – 8)

1. Выпішыце лінгвістычныя і літаратурнаўчыя тэрміны, растлумачце іх значэнні.

Гукааператар, эмпірызм, варварызм, базальт, антытэза, ген, інфінітыў, гідрометр, мерыдыян, акорд, дзейнік, лагарыфм, полісіндэтон, барый, плеаназм,

сімвалізм, дэдукцыя, страфа, трылогія, вектар, градацыя, генератар, эпітэт, выпраменьванне, рэтардацыя, нацюрморт, трыялет, аорта, літота, готыка.

2. Прачытайце слоўнікавы артыкул з выдання Арашонкавай Г.У., Лемцюговай В.П. “Слоўнік цяжкасцей беларускай мовы”, Мн., 2005, с. 171.

Вызначце стыль артыкула і абгрунтуйце сваю думку.

ЗАРАНКА, ДМ –нцы – ЗАРНИЦА, Р мн. –ніц – (паэт.)

ЗАРАНИЦА, Р мн. –ніц. Супадаюць у знач.: 1. Ранішня або вячэрняя зорка; зорка наогул. Згас касцёр перад світанкам, І табе глядзіць у вочы Пільна першая заранка (А.Зарыцкі). Вячэрнія гаснуць зарніцы (В.Каваленка). У тваіх вачах... Я чытаю шлях... У прастор, дзе гараць зараніцы (Я.Колас). А там надыдзе касавіца – уставай, чуць гляне зараніца... (Я.Колас). 2. Водбліск агнёў; сполахі. Спіць стомлена ўрочышча ў водсветах заводскіх зараніц (Х.Чэрня). Далёка наперадзе над дарогай успыхвалі густыя, чырвоныя заранкі (І.Пташнікаў). Тамаш нібы бачыў перад вачыма чырвоную, бы кроў, зарніцу пажару (З.Бядуля).

Зараніца, заранка ўжыв. яшчэ ў знач. ‘зара’. На ўсходзе займалася зараніца (А.Якімовіч). На ранку, на заранцы, Гучыць наш звонка горн (К.Кірэенка). Зарніца ўжыв. яшчэ ў знач. ‘водбліск далёкай зараніцы’. Следам за першым гукам бліснула зарніца (Я.Колас)

Трэці ўзровень (адзінкі 9 – 10)

1. Складзіце два тэксты – навукова-папулярнага і мастацкага стыляў – на тэму “Зараніца”.

2. Прааналізуйце лексічныя, марфалагічныя і сінтаксічныя асаблівасці навуковага тэксту.

Даволі эфектыўным і распаўсюджаным сродкам пры стварэнні грамадска-палітычных тэрміналагічных адзінак з’яўляецца звужэнне значэння слова. Сутнасць гэтага тыпу тэрмінаўтварэння заключаецца ў тым, што слова з даволі шырокай семантычнай структурай у сферы спецыяльнай камунікацыі абмяжоўвае сваю семантыку і пачынае выкарыстоўвацца для абазначэння вузкага навуковага паняцця. Напрыклад, слова асіміляцыя ў агульналітаратурнай мове мае значэнне ‘прыпадобніць сабе’, ‘ператварыць адно ў другое, падобнае да яго’. Пры выкарыстанні гэтага слова ў якасці тэрміна яго семантыка абмяжоўваецца, канкрэтызуецца пад уздзеяннем той тэорыі, у межах якой яно пачынае функцыянаваць. Так, у метасістэме мовазнаўства тэрмін асіміляцыя стаў абазначаць ‘фанетычны працэс прыпадабнення аднаго гука да другога ў артыкуляцыйных і акустычных адносінах’; у метасістэме біялогіі – ‘утварэнне ў арганізме складаных рэчываў з больш простых’; у грамадска-палітычнай метасістэме – ‘зліццё аднаго народа (або яго часткі) з другім шляхам засваення яго мовы, культуры і нацыянальнай самасвядомасці’; у медыцынскай метасістэме – ‘ператварэнне рэчываў наваколя ў рэчыва самога жывога арганізма’ (А.Дзячэня. “Звужэнне значэння слова як сродак тэрмінаўтварэння”).

РОЗНАЎЗРОЎНЕВЫЯ ЗАДАННІ ДЛЯ КСР № 2 (практычныя) ПА ТЭМЕ “ПУБЛІЦЫСТЫЧНЫ СТЫЛЬ”

Першы ўзровень (адзнакі 4 – 5)

Напішыце нататку ў газету “Настаўнік” пра педагагічную практыку ў школе. Ужывайце як стылістычна нейтральную, так і стылістычна афарбаваную лексіку.

Другі ўзровень (адзнакі 6 – 8)

Напішыце эсэ на тэму “Камунікатыўная прастора рэкламнага тэксту”.

Трэці ўзровень (адзнакі 9 – 10)

Падрыхтуйце фактычны матэрыял для навуковага артыкула па дыскурс-маркёрах публіцыстычнага тэксту.

РОЗНАЎЗРОЎНЕВЫЯ ЗАДАННІ ДЛЯ КСР № 3 (практычныя) ПА ТЭМЕ “РАЗМОЎНЫ СТЫЛЬ”

Першы ўзровень (адзнакі 4 – 5)

Знайдзіце тэкст размоўнага стылю і прааналізуйце яго на розных моўных узроўнях.

Другі ўзровень (адзнакі 6 – 8)

Знайдзіце прыклады тэкстаў розных функцыянальных стыляў з моўнымі сродкамі размоўнага стылю.

Трэці ўзровень (адзнакі 9 – 10)

Падрыхтуйце агляд навуковых прац па гісторыі станаўлення і развіцця гутарковага стылю.

3.3. ЗАДАННІ ДЛЯ РЭЙТЫНГАВЫХ КАНТРОЛЬНЫХ РАБОТ

РОЗНАЎЗРОЎНЕВЫЯ ЗАДАННІ ДЛЯ РЭЙТЫНГАВАЙ КАНТРОЛЬНОЙ РАБОТЫ № 1 ПА ТЭМЕ “ПУБЛІЦЫСТЫЧНЫ СТЫЛЬ”

Першы ўзровень (адзнакі 4 – 5)

1. Знайдзіце ў тэксце стылістычныя памылкі, выпраўце іх і запішыце правільныя варыянты.

Мае ўніверсітэты

Ніколі не забуду той жнівеньскі дзень. Над Мінскам стаяла цёмна-сіняя хмара, у паветры, акрамя духаты, віталі трывога і неспакой. Але гэта не перашкаджала мне адчуваць сябе амаль што студэнтам, бо ўжо былі здадзены ўсе экзамены і заставалася толькі даведацца вынік апошняга. А ў станоўчай адзнацы я не сумняваўся.

Бадзёра і ўпэўнена я накіраваўся да галоўнага корпуса. І тут скамянеў першы раз у жыцці. Насупраць майго прозвішча стаяла “2”. Дзякуючы гэтай не зусім прыемнай сітуацыі я стаў слухачом падрыхтоўчага аддзялення УА “БДПУ”. Тут я і мае сябры з групы 1 “Д”, у якой вучыліся будучыя студэнты ФНК,

факультэтаў псіхалогіі і дашкольнага выхавання, сталелі, станавіліся самастойнымі. На ПА мы вучыліся асэнсоўваць сябе студэнтамі.

І ўсё ж самае галоўнае ў той непаўторнай атмасферы ПА – гэта нашы выкладчыкі. Толькі ім мы абавязаны сваімі першымі поспехамі. Нельга забыць непаўторныя заняткі па сусветнай літаратуры Л.І.Бабрылёвай, матэматыцы – Н.У.Касцюковіч. А ўрокі біялогіі В.І.Зенкінай для мяне і маіх сяброў былі сапраўднай крыніцай ведаў! Дэкан факультэта С.Ф.Гагарына, яе намеснікі В.Р.Дакучыц і С.У.Якавенка сталі для нас прыкладам прафесійных адносін паміж кіраўнікамі і калектывам. Менавіта дзякуючы ім наша ПА працавала, як швейцарскі гадзіннік.

Вялікі дзякуй усім выкладчыкам ПА за тое, што дапамаглі нам знайсці дарогу ў студэнцкае жыццё. Сейце добрыя зярняты на ніве настаўніцкай працы!

2. Зрабіце стылістычную праўку тэксту.

Характарыстыка

Алена Сяргееўна Якімовіч на працягу ўсёй вучобы ў школе праявіла сябе здольнай і дысцыплінаванай вучаніцай. Асабліва ўдаваліся ёй дакладныя навукі, што пацвярджаецца актыўным удзелам Алены ва ўсіх алімпіядах па матэматыцы і фізіцы, на якіх яна часта перамагала, бо шмат працавала дадаткова і наведвала факультатывы, дзе таксама была адной з першых.

З аднакласнікамі ў Алены заўсёды складаліся добрыя адносіны. Належны адукаваны ўзровень, чулівасць і шчырасць дзівалілі дзяўчыне хутка знаходзіць кантакт з аднакласнікамі і настаўнікамі. Яна ніколі не адмаўляла ў дапамозе.

Другі ўзровень (адзнакі 6 – 8)

1. Выпішыце з прыведзеных слоўзлучэнняў моўныя штампы.

Далейшае ўдасканаленне разрадка напружанасці, раўнавага сіл, пальма першынства, празрыстыя карункі, прапісныя ісціны, сродкі масавай інфармацыі, атрымаць пцёўку ў жыццё, газетны тэкст, моўная сістэма, сябраваць з кнігай, чорнае золата, свабодная вакансія, асвоіць выпуск, мова газетнай паласці, перыяд часу, інтэлектуальныя эвалюцыя, сюжэтная канва, стылістычны кантэкст, сацыялінгвістычная з’ява, журналісцкая творчасць.

2. Прааналізуйце лексічныя і граматычныя асаблівасці публіцыстычнага тэксту.

Мы – беларусы! Як горда, як пашанотна павінны гучаць два гэтыя словы ў сэрцы кожнага з нас! Мы – нашчадкі славутага старажытнага славянскага роду, дзеці зямлі, што, нягледзячы на ўсе навалы, войны і катастрофы, якое ўжо стагоддзе корміць-поіць нас, і мы абавязаны памятаць пра гэта. Абавязаны – і перад продкамі, што не далі вынішчыць ні зямлі, ні мовы сваёй, і перад нашчадкамі, што ўзжадаюць і чыстае крынічнае вады, і чыстага, спеўнага слова беларускага, бо і ім, як нам, не жыць без гэтага.

Усё – і ва ўласным дабрабыце, і ў дабрабыце нашай краіны – залежыць ад нас. Ад нашай адданасці сям’і, справе, Айчыне. Ад нашай упэўненасці ў сваёй сіле, у сваёй праваце. Ад нашай перакананасці ў сваім праве гучна, горда заявіць усяму свету: мы – беларусы! (“ЛіМ”)

Трэці ўзровень (адзнакі 9 – 10)

1. Напішыце нататку (тэматыка: паездка на завод, экскурсія па вядомых мясцінах Беларусі і інш.), выкарыстоўваючы стылістычна нейтральныя моўныя сродкі, і тэматычна такую ж заметку, але са стылістычна афарбаванымі сродкамі. Прыдумайце і запішыце загаловкі тэкстаў.

2. Напішыце тэксты – публіцыстычнага, мастацкага і навуковага стыляў – на тэму “Верасень”.

3. Уявіце, што вам неабходна расказаць замежным гасцям пра Беларусь. Падрыхтуйце тэкст выступлення публіцыстычнага стылю на тэму “Мая Беларусь”.

РОЗНАЎЗРОЎНЕВЫЯ ЗАДАННІ ДЛЯ РЭЙТЫНГАВАЙ КАНТРОЛЬНОЙ РАБОТЫ № 2 ПА ТЭМЕ “СТЫЛІСТЫЧНЫЯ РЭСУРСЫ ЛЕКСІКІ І ФРАЗЕАЛОГІІ”

Першы ўзровень (адзнакі 4 – 5)

1. Знайдзіце і выпраўце памылковае ўжыванне запазычаных слоў-паронімаў у сказах публіцыстычнага стылю.

1. Адукаваны ўзровень большасці выпускнікоў жадаў лепшага. 2. Усе пытанні, звязаныя з працаўладкаваннем, вырашаліся аперацыйна. 3. Канструкцыйны дыялог дазволіў знайсці правільнае рашэнне. 4. Іван выразна адчуваў свой статус незалежнасці. 5. У прадуктах харчавання часам сустракаюцца небяспечныя кансерваты. 6. Падчас трэба знешне выглядаць эфектыўна. 7. У шафе стаяў багаты сэрвіс. 8. На выставе было прадстаўлена многа экспанентаў. 9. Усе студэнты прайшлі дыялектычную практыку.

2. Выпішыце архаізмы і падбярыце да іх сучасныя адпаведнікі. Письмова растлумачце стылістычную функцыю ўстарэлай лексікі.

Вакацыі, веладром, воі, калгас, кальчуга, камбед, касінеры, князь, лазер, лемантар, прасвета, персі, раме, раць, ротмістр, салаш, сеча, сотнік, тунэля.

3. Выпішыце ў адзін слупок спрадвечна беларускія словы, у другі – запазычаныя. Растлумачце іх значэнні. Письмова адзначце, у якіх стылях і чаму ўжываюцца запазычаныя словы.

Аблічча, агароджа, агентура, астача, валачобнік, вывад, вымаўленне, геадэзія, дысананс, дыкцыя, дзяцел, заўвага, інтэрвал, кастрычнік, кодэкс, падарожжа, певень, пенснэ, перапынак, пілатаж, прэзідыум, рэзюмэ, рэшта, філатэлія, шпагат.

4. Падбярыце і запішыце беларускія адпаведнікі да рускіх устойлівых выразаў. Растлумачце, у якіх стылях і чаму яны ўжываюцца.

Безо всякой причины, без понукания, бросать жребий, взять в долг, во избежание, вопрос ребром (ставить), духовная пища, суeta суeta, в два счета, во много раз.

Другі ўзровень (адзнакі 6 – 8)

1. Падбярэце беларускія сінонімы-адпаведнікі да запазычаных слоў і запішыце. Пісьмова адзначце, у якіх стылях і чаму ўжываюцца гэтыя сінонімы.

Прыярытэт, сінхронны, траўма, вібрыраваць, традыцыя, контур, антыкварны, вакантны, індывідуальны, карэктны, ландшафт, кампазіцыя, паўза, туберкулёз.

2. Запішыце паняцці, якім адпавядаюць приведзеныя звязаныя кампаненты грэчаскага паходжання, і словы-тэрміны з гэтымі кампанентамі. Пісьмова растлумачце лексічныя значэнні тэрмінаў, а таксама ў тэкстах якога стылю і чаму яны ўжываюцца.

Нана-, акра-, гідра-, піра-, антрапа-, гелія-.

3. Выпішыце словы абмежаванага ўжывання. Растлумачце іх значэнні. Пісьмова растлумачце, у тэкстах якіх стыляў і чаму яны ўжываюцца.

Вакцына, галамешка, гейзер, голка, додня, досі, дрыгва, жартун, журавель, журахліны, ізамеры, кагадзе, калектыў, вобмельгам, галісці, краснюк, крупнік, кукуля, памяць, прыпек, прэсінг, слабасць, турбота, флексія, столак, асавік, шчыгульны, скарач.

4. Падбярэце і запішыце беларускія адпаведнікі да рускіх прыказак і прымавак. Растлумачце, у якіх стылях і чаму яны ўжываюцца.

1) Без труда не вытащишь и рыбку из пруда. 2) Большому кораблю – большое плаванье. 3) Волков бояться – в лес не ходить. 4) За двумя зайцами погонишься – ни одного не поймаешь. 5) Любишь кататься – люби и саночки возить. 6) На безрыбье и рак рыба. 7) Утро вечера мудренее. 8) Лучше синица в руках, чем журавль в небе. 9) Не откладывай на завтра то, что можно сделать сегодня. 10) Цыплят по осени считают. 11) Ученье – свет. 12) В каждой шутке есть доля правды. 13) Видно птицу по полету. 14) Дыма без огня не бывает. 15) Каждый кулик свое болото хвалит.

Трэці ўзровень (адзнакі 9 – 10)

1. Выпішыце са сказаў неалагізмы і растлумачце іх значэнні. Напішыце, у тэкстах якіх стыляў і чаму яны ўжываюцца.

1. Аікідо вельмі падабаецца, толькі часу не хапае на штудзённые заняткі. 2. Пейнтбол сёння – захапленне не таннае. 3. Мэта сайта – стварэнне пляцоўкі для зносінаў беларускіх творцаў. 4. Для работы з друкаванымі матэрыяламі маецца сканер. 5. Машына ляціць па васьміпалосным аўтабане. 6. Прапануем паслугі прафесійнага капірайтара. 7. Як зазначаюць спецыялісты кампаніі, найбольшы поспех дасягнуты ў продажы ноўтбукаў. 8. Нашы геймеры ўваходзяць у лік наймацнейшых сарака краін свету. 9. На фестываль свае новыя калекцыі адзення прывязуць вядомыя куцюр’е. 10. Хоць Капітонаў не з’яўляецца ўласным карэспандэнтам выдання, а, тым не менш, працуе як стрынгер. 11. Жонка Богуша-Шышкі – заснавальніца сістэмы хоспісаў. 12. Канцэрт прайшоў пры вялікім наплыве публікі, маліцыі ды сек’юрыці.

2. Падбярэце да неалагізмаў спрадвечна беларускія сінанімічныя адпаведнікі (словы або словазлучэнні). Вызначце стылістычную функцыю неалагізмаў.

Пентхаўс, ПЭН-клуб, фостэрынг, тынэйджар, стыкер, субноўтбук, нэтэтыкет, нэцке, мэйнстрым, мундзіяль, лагістыка, ламер, калістэніка, дальтан-тэхналогія, прайм-тайм, прайвесі, прэт-а-партэ, рыэлтар, рымейк, таласатэрапія, трэйлер, трэк, філіжанка, шэлтар, ціп-топ.

3. Растлумачце значэнні і стылістычную прыналежнасць прыведзеных фразеалагізмаў і падбярэце да іх сінанімы-фразеалагізмы і антонімы (калі магчыма).

Браць на цугундар, хоць сцены ў хаце абклеівай, адарваць гнілому цяляці хвост, араць дарогі, аршын з шапкай, заставацца на бабах, з-за дрэў не бачыць лесу, у цемя не біты, біць байды, свая вош укусіць, хоць вока выкалі, выходзіць у тыраж, агарод гарадзіць, даставаць гізунты, гісторыя з геаграфіяй, на лес глядзячы, гуляць у паддаўкі, гаварыць як гусь з парасём, дабры бабры, даваць дразда, дождж за карак не лье, кадук яго ведае, дзе Макар козы пасе, за маліну, настаўляць акуляры, мяняць быка на індыка, падпускаць турысты на калёсах, паказаць саву смаленую, травіць баланду, трымаць нос па ветры, як назаўтра трэба, хадзіць па адной маснічыне, цапу-лапу.

РОЗНАЎЗРОЎНЕБЫЯ ЗАДАННІ ДЛЯ РЭЙТЫНГАВАЙ КАНТРОЛЬНАЙ РАБОТЫ № 3 ПА ТЭМЕ “СТЫЛІСТЫКА ТЭКСТУ. СТРУКТУРНЫЯ АДЗІНКІ ТЭКСТУ”

Першы ўзровень (адзнакі 4 – 5)

1. Выявіце прыёмы суб'ектывацыі аўтарскага апаведу ў мастацкіх тэкстах – урыўках з твораў Г.Далідовіча. Якімі моўнымі сродкамі выражаны гэтыя прыёмы?

Зубрэй крочкі і, здаецца, нічога не бачыў, без ніякага інтарэсу пазіраў на каляіны, на абабітае карэнне да на абадраныя і засмаленыя сасновыя камлі, на шматкі сена, што нідаўна вырвалі з высокіх вазоў густыя асінавыя і бярозавыя галіны і што няпер, зусім зрыжэлае, усё яшчэ вісела на дрэвах – адным словам, не ўзіраўся на лес, а вось раптам, калі быў ужо ля гары, ля Ям, дзе некалі, у вайну, вяскоўцы хаваліся самі і хавалі бульбу ды жыта, запыніўся і душою адчуў: чагосьці не хапае ў гэтым вялікім лесе (“Старая сасна”).

Рэгіна ішла-ішла, а пасля міжволі зірнула ўверх: за белыя, што гурбы снегу, толькі па краях падсіненныя воблакі заплыло невялікае няяркае сонца і раптоўна ўзвіўся налётны дзьмухавей. Здаецца, прамчаўся, гонячы замець, па доле, ударыўся аб сцяну, падскочыў угору, засвістаў пад страхом, а пасля выскачыў на дах і змёў з яго сухі снег (“І свае, і чужыя”).

Логвін зірнуў у акно: за цёмнымі асеннімі хмарами ружова заірдылася сонца, а пасля выслізнула на сінюю прагаліну, паплыло, гайданулася, бы на хвалях, ярка высвеціла хмурнае неба, і стала відаць, што не сонца плыве, а ўцякаюць кудысьці, рассеіваюцца, як зімою з комінаў дым, цёмныя, цяжкія хмары -- і

нечакана пабольшалі, разгарнуліся аблогі, вышэйшым, чуйным здалося неба (“Чуйнае неба”).

Сам сабе (Ігнат Карлавіч. – Т.С.) падумаў: будзе здароўе, хоць год, хоць два, дык сёлета не пойдзе на пенсію, папрацуе яшчэ. Будзе па-ранейшаму рана ўставаць, хадзіць у школу, вучыць дзяцей з настаўнікамі-калегамі, вяртацца дахаты, правяраць вучнёўскія сшыткі і памагаць жонцы па гаспадарцы, чытаць да позняй ночы – жыць так, як і жыў дагэтуль шмат гадоў, не зважаючы ні на ацяжэласць, ні на стому, ні на сардэчныя болі. Якое іначай будзе яму жыццё без школы, без дзяцей і настаўнікаў?! Як ён выседзіць седзьма дома?! Хай іншыя думаюць, што можна падбіцца ў такія гады, нічога ўжо не змагчы зрабіць добрага, быць лежабокам і спажаўцом сваёй пенсіі, а ён так не думае! Ён і далей хоча быць малады, працавіты, баявы! Не адстане яшчэ ад маладога Логвіна! За тым – мадалосць, свежасць, націск і прага да работы, а за ім – сталасць і, хай можна будзе так сказаць, мудрасць у настаўніцкай працы, веданне дзіцячай душы (“Пенсіянер”).

2. Прачытайце тэкст. Вызначце яго стыль і тып. Дайце загаловак тэксту. Чаму, на ваш погляд, яго можна разглядаць як праявічную страфу?

Салавей нібыта прапаласкаў халоднаю вадой горлейка, і так хараша забулькацелі ў ім празрыстыя кроплі. Потым пазваніў у маленькі срэбны званочак, сціх, паслухаў і як быццам чокнуў чарачкай аб чарачку. Пачакаўшы крыху, ён пачаў званіць аж у дзесяць званочкаў і чокаць у безліч крышталёвых чарачак. Нацешыўшыся гэтым, закінуў галаву, хутка апусціў яе, і здалося, на звонкі медзяны ліст пасыпаліся тысячы шкляных гарошынак. Скончыўшы перасыпанне, салавей нібы крануў дзюбкай басовую струну на скрыпцы вясковага музыкі Тамаша, прыбегся лапкамі па высокіх галасах гармоніка і, незадаволены, падзьмуў у дулаку: перш паволі, а далей – усё мацней, спрытна перахватваючы лады. Нарэшце ён пачаў стукаць па малюпасенькім кавадлечку доўгім тонкім малаточкам, асцярожна і далікатна, акурат майстар гадзіннікаў, пры будцы якога і стаяў, разявіўшы рот і не выпускаючы дзядзькавай рукі, на стаўбцоўскім кірмашы (М.Лужанін. “Салавей”).

Другі ўзровень (адзнакі 6 – 8)

1. Знайдзіце прыклады чатырох кампазіцыйных тыпаў мастацкіх тэкстаў па суадносінах «вобраз аўтара – вобраз апавядальніка». Прааналізуйце спосабы выражэння вобраза апавядальніка.

2. Складзіце ад 1-й асобы два тэксты-фрагменты публіцыстычнага і мастацкага стыляў на тэму «Любімая кніга». У мастацкім тэксце акрэсліце апавядальніка кніжнымі сродкамі (словамі кніжнай лексікі). Параўнайце «я» публіцыстычнага тэксту і мастацкага.

Трэці ўзровень (адзнакі 9 – 10)

Падрыхтуйце навуковы артыкул на студэнцкую навуковую канферэнцыю на адну з тэм:

“Інтэртэкстуальнасць мастацкага тэксту”;

“Сродкі ўнутранай дыялагізацыі”;

“Сродкі знешняй дыялагізацыі”;

“Няўласна-простае маўленне як сродак унутранай дыялагізацыі”;

“Метафара як сродак знешняй дыялагізацыі”.

3.4. ПЫТАННІ ДА ЭКЗАМЕНУ ПА ДЫСЦЫПЛІНЕ “СТЫЛІСТЫКА БЕЛАРУСКАЙ МОВЫ”

1. Стылістыка як лінгвістычная дысцыпліна, яе змест і задачы. Месца курса “Стылістыка беларускай мовы” ў сістэме лінгвістычных і нелінгвістычных дысцыплін. Стылістыка і культура маўлення, іх падабенства і адрозненне.

2. З гісторыі станаўлення стылістыкі як самастойнай лінгвістычнай дысцыпліны. Вывучэнне стылістыкі ў беларускай філалогіі.

3. Асноўныя напрамкі сучаснай стылістыкі. Стылістыка мовы, стылістыка маўлення, стылістыка мастацкай літаратуры. Стылістыка тэксту.

4. Стылістыка дэкадавання. Прыёмы вылучэння сэнсавых момантаў твора ў стылістыцы дэкадавання (канвергенцыя, счапленне, эфект падманутага чакання).

5. Метады і прыёмы стылістычнага аналізу (семантыка-стылістычны, параўнальны, статыстычны; аналіз па слоўнікавых паметах, аналіз слова ў кантэксце, стылістычны эксперымент).

6. Асноўныя паняцці стылістыкі (стыль, стылістычная сістэма, стылістычная норма, стылістычная афарбоўка і інш.).

7. Стылістычныя памылкі, іх адрозненне ад памылак сэнсавых, лексічных, граматычных. Разнавіднасці стылістычных памылак.

8. Паняцце функцыянальнага стылю. Прынцыпы вылучэння стыляў (сацыяльны, жанравы, функцыянальны і інш.). Тэорыя “трох стыляў”. Стылістычная сістэма мовы.

9. Паняцці стылю, падстылю і жанру. Функцыянальны стыль як незамкнёная сістэма моўных сродкаў.

10. Афіцыйна-справавы стыль. З гісторыі развіцця афіцыйна-справавога стылю. Падстылі і жанры афіцыйна-справавога стылю. Асаблівасці тэкстаў афіцыйна-справавога стылю на лексічным, марфалагічным, сінтаксічным узроўнях.

11. Навуковы стыль. З гісторыі развіцця навуковага стылю. Падстылі і жанры навуковага стылю. Асаблівасці тэкстаў навуковага стылю на лексічным, марфалагічным, сінтаксічным узроўнях.

12. Публіцыстычны стыль. З гісторыі развіцця публіцыстычнага стылю. Падстылі і жанры публіцыстычнага стылю. Асаблівасці тэкстаў публіцыстычнага стылю на лексічным, марфалагічным, сінтаксічным узроўнях.

13. Мастацкі стыль. З гісторыі развіцця мастацкага стылю. Пытанне пра стылявы статус мастацкага стылю ў лінгвістыцы. Падстылі і жанры мастацкага стылю. Уплыў мастацкага стылю на іншыя функцыянальныя стылі.

14. Роля тропаў (метафар, метаніміі, сінекдах, эпітэтаў, параўнанняў, гіпербал, літот і інш.) у фармаванні мастацкага вобраза. Трыяда мастацкага вобраза (вобраз-індыкатар, вобраз-троп, вобраз-сімвал).

15. Сродкі стварэння вобразнасці (сінонімы, антонімы, адметнае спалучэнне моўных адзінак і інш.). Трансфармацыя моўных адзінак у кантэксце мастацкага твора. Камбінаторнае прырашчэнне сэнсу.

16. Празаічная і паэтычная арганізацыя мастацкага тэксту. Класічная і арнаментальная проза. Празаізацыя вершаванага тэксту і сродкі яе выражэння (дыялагізацыя, словы бытавога зместу і інш.). Паэтызацыя пражытнага тэксту і сродкі яе выражэння (індывідуальна-аўтарскія вобразы, стылістычна афарбаваныя словы і інш.).

17. Асаблівасці сінтаксічнай арганізацыі аўтарскага маўлення і маўлення персанажаў. Сродкі паэтычнага сінтаксісу (анафара, эпіфара, кальцо, паралелізм, градацыя і інш.).

18. Праблема індывідуальнага стылю пісьменніка.

19. Канфесійны стыль. З гісторыі развіцця канфесійнага стылю. Жанры кананічнай, царкоўна-рэлігійнай, рэлігійна-бытавой літаратуры (псалмы, прадмовы, пасляслоўі, акафісты і інш.). Моўныя асаблівасці тэкстаў канфесійнага стылю.

20. Размоўны (гутарковы) стыль. Месца размоўнага стылю ў сістэме функцыяльных стыляў. Жанры размоўнага стылю. Асаблівасці тэкстаў размоўнага стылю на лексічным, марфалагічным, сінтаксічным узроўнях.

21. Лексічнае значэнне слова ў стылістычным аспекце. Словы нейтральныя і стылістычна афарбаваныя. Стылістычныя паметы ў “Тлумачальным слоўніку беларускай мовы” і ў “Тлумачальным слоўніку беларускай літаратурнай мовы”. Патэнцыяльная вобразнасць слова.

22. Стылістычная канатацыя лексічных адзінак і яе віды. Словы з эмацыянальна-экспрэсіўнай афарбоўкай, іх разнавіднасці.

23. Словы з функцыянальна-стылістычнай афарбоўкай, іх разнавіднасці.

24. Стылістычнае выкарыстанне з’явы полісеміі (метафара, метанімія, сінекдаха).

25. Стылістычная роля агульнанародных і аўтарскіх падаўненняў.

26. Стылістычная сінаніміка як сістэмна арганізаваная частка слоўніка сучаснай беларускай літаратурнай мовы. Кантэкстуальныя сінонімы.

27. Стылістычная роля перыфразы як вобразнай адзінкі маўлення. Традыцыйныя і аўтарскія перыфразы.

28. Стылістычнае выкарыстанне антонімаў.

29. Стылістычнае выкарыстанне амонімаў, паронімаў, іх вобразна-выяўленчыя якасці. Каламбур.

30. Лексіка абмежаванага ўжытку (дыялектная, спецыяльная, жаргонная) і яе стылістычнае выкарыстанне.

31. Устарэлая лексіка (гістарызмы і архаізмы) і яе стылістычнае выкарыстанне.

32. Неалагізмы агульнамоўныя і індывідуальна-аўтарскія, іх стылістычная характарыстыка.

33. Стылістычныя рэсурсы фразеалогіі. Тыпы фразеалагічных адзінак паводле стылістычнай афарбоўкі.

34. Выкарыстанне стылістычна афарбаваных фразеалагічных адзінак у розных функцыянальных стылях. Змяненне і абнаўленне фразеалагізмаў у мастацкай літаратуры і публіцыстыцы.

35. Стылістычныя рэсурсы назоўніка.

36. Стылістычныя рэсурсы прыметніка.

37. Стылістычныя рэсурсы займенніка. Тыповыя памылкі ў выкарыстанні займеннікаў.

38. Стылістычныя рэсурсы лічэбніка. Стылістычная дыферэнцыяцыя лічэбнікаў розных разрадаў.

39. Стылістычныя рэсурсы дзеяслова і яго формаў.

40. Стылістычныя рэсурсы службовых часцін мовы. Сінанімія прыназоўнікаў.

41. Стылістыка словазлучэнняў. Спалучальнасць моўных адзінак. Сінанімія прыназоўнікавых і беспрыназоўнікавых канструкцый.

42. Стылістыка простага сказа. Стылістычная роля прамога і адваротнага парадку слоў. Памылкі пры інверсійным ужыванні членаў сказа.

43. Стылістыка аднасастаўных сказаў.

44. Стылістыка складанага сказа. Сінанімія злучнікавых і бяззлучнікавых складаных сказаў. Стылістыка спалучальных і падпарадкавальных злучнікаў (і злучальных слоў) у складаных сказах.

45. Паралельныя сінтаксічныя канструкцыі. Сінанімія дзеепрыметных і дзеепрыслоўных словазлучэнняў і дадanych частак складанага сказа.

46. Стылістычнае выкарыстанне аднародных членаў сказа, адасобленых слоў і выразаў, устаўных і пабочных канструкцый.

47. Стылістычныя прыёмы сінтаксічнай арганізацыі маўлення.

48. Стылістыка тэксту як адзін з напрамкаў функцыянальнай стылістыкі. Паняцце структуры тэксту ў лінгвістычных даследаваннях.

49. Структурныя адзінкі тэксту. Празаічная страфа і фрагмент – асноўныя адзінкі тэксту.

50. Звязнасць і цэласнасць тэксту, моўныя сродкі іх выражэння. План зместу і план выражэння.

51. Паняцці ідэі і тэмы. Роля супастаўляльна-стылістычнага метаду аналізу пры характарыстыцы тэмы.

52. Рэалізацыя зместу ў тыпах інфармацыі (фактычнай, канцэптуальнай, падтэкставай).

53. Інтэртэкстуальнасць.

54. Формы славеснага выражэння (вусная і пісьмовая, дыялагічная і маналагічная).

55. Тыпы тэкстаў маналагічнай формы (апавяданне, апісанне, разважанне, азначэнне, тлумачэнне, інструктаванне).

56. Разнавіднасці славеснасці (мастацкая і немастацкая, народная і кніжная).

57. Паняцце моўнай кампазіцыі тэксту. Архітэктоніка. Сюжэт. Фабула.

58. Роля слоўных радоў у моўнай кампазіцыі тэксту.

59. Вобраз аўтара. Тыпізацыя вобраза аўтара.

60. Вобраз апавядальніка.

61. Тыпы мастацкіх тэкстаў па суадносінах “вобраз аўтара – вобраз апавядальніка”.

62. Моўныя і кампазіцыйныя прыёмы суб’ектывацыі аўтарскага апаведу.

63. Асэнсаванне паняцця дыскурсу ў лінгвістычнай літаратуры.

64. Асноўныя школы дыкурс-аналізу.

65. Прыёмы дыкурс-аналізу публіцыстычнага тэксту.

66. Прыёмы дыкурс-аналізу мастацкага тэксту.

4. ДАПАМОЖНЫ РАЗДЗЕЛ

4.1. ВУЧЭБНАЯ ПРАГРАМА ТЛУМАЧАЛЬНАЯ ЗАПІСКА

Мэта вучэбнай дысцыпліны “Стылістыка беларускай мовы” – удасканаліць моўнае чуццё студэнтаў і ўзровень стылістычнай пісьменнасці.

Задачы вучэбнай дысцыпліны “Стылістыка беларускай мовы:

- пазнаёміць студэнтаў з асноўнымі паняццямі і катэгорыямі стылістычнай структуры беларускай мовы;
- даць уяўленне пра стылістычную норму як адно з асноўных паняццяў стылістыкі;
- удасканаліць навыкі крытычнага аналізу найбольш складаных з’яў стылістыкі беларускай мовы;
- навучыць ацэньваць моўныя сродкі і мэтазгодна выкарыстоўваць іх у залежнасці ад экстралінгвістычных фактараў (зместу, задач, сферы ўжывання і сітуацыі выказвання);
- набыць элементарныя навыкі стылістычнага аналізу тэкстаў;
- садзейнічаць падрыхтоўцы высокакваліфікаваных спецыялістаў, здольных наладжваць кантакты ў розных сферах прафесійнай дзейнасці.

Вучэбная праграма па дысцыпліне “Стылістыка беларускай мовы” прызначана для рэалізацыі на першай ступені вышэйшай адукацыі ў межах цыкла спецыяльных дысцыплін і займае сярод іх важнае месца. Яна знаёміць студэнтаў з асноўнымі паняццямі стылістыкі беларускай мовы, стылістычнымі памылкамі і спосабамі іх выпраўлення, спецыфікай аналізу тэкстаў розных стыляў, падстыляў, жанраў, асаблівасцямі стварэння вусных і пісьмовых тэкстаў. Тэарэтычныя і практычныя веды, набытыя студэнтамі пры вывучэнні курса “Стылістыка беларускай мовы”, адыгрываюць важную ролю ў прафесійнай падрыхтоўцы настаўніка-філолага: стылістыка вучыць адбіраць з усяго арсеналу мовы тыя сродкі, неабходнасць ужывання якіх абумоўлена пэўнымі экстралінгвістычнымі фактарамі.

Вывучэнне вучэбнай дысцыпліны павінна забяспечыць фарміраванне ў студэнтаў *акадэмічных, сацыяльна-асобасных і прафесійных кампетэнцый*.

Патрабаванні да акадэмічных кампетэнцый

Студэнт павінен:

АК-5 – быць здольным спараджаць новыя ідэі (валодаць крэатыўнасцю);

АК-8 – валодаць навыкамі вуснай і пісьмовай камунікацыі;

АК-9 – умець вучыцца, павышаць сваю кваліфікацыю на працягу ўсяго жыцця.

Патрабаванні да сацыяльна-асобасных кампетэнцый

Студэнт павінен:

САК-3 – валодаць здольнасцю да міжасобасных камунікацый;

САК-4 – валодаць навыкамі захавання здароўя.

Патрабаванні да прафесійных кампетэнцый

Студэнт павінен:

ПК-1 – кіраваць вучэбна-пазнавальнай і вучэбна-даследчай дзейнасцю навучэнцаў;

ПК-2 – выкарыстоўваць аптымальныя метады, формы і сродкі навучання;

ПК-3 – арганізоўваць і праводзіць вучэбныя заняткі разнастайных відаў і формаў;

ПК-4 – арганізоўваць самастойную працу навучэнцаў;

ПК-11 – развіваць вучэбныя магчымасці і здольнасці навучэнцаў на аснове сістэмнай педагагічнай дыягностыкі;

ПК-12 – развіваць навыкі самастойнай працы навучэнцаў з вучэбнай, даведачнай, навуковай літаратурай і іншымі крыніцамі інфармацыі;

ПК-13 – арганізоўваць і праводзіць карэкцыйна-педагагічную дзейнасць з навучэнцамі;

ПК-14 – папярэджваць і пераадольваць непяспяховасць навучэнцаў;

ПК-15 – фармуляваць адукацыйныя і выхаваўчыя мэты;

ПК-16 – ацэньваць вучэбныя дасягненні навучэнцаў, а таксама ўзроўні іх выхаванасці і развіцця;

ПК-17 – ажыццяўляць прафесійную самаадукацыю і самавыхаванне з мэтай удасканалення прафесійнай дзейнасці;

ПК-18 – арганізоўваць цэласны адукацыйны працэс з улікам сучасных адукацыйных тэхналогій і педагагічных інавацый;

ПК-19 – аналізаваць і ацэньваць педагагічныя з’явы і гадзеі мінулага ў святле сучасных навуковых ведаў.

У выніку вывучэння вучэбнай дысцыпліны “Стылістыка беларускай мовы” студэнт павінен **ведаць**:

- асноўныя паняцці стылістыкі;
- моўную спецыфіку функцыянальных стыляў беларускай мовы;
- асаблівасці лексічнай, марфалагічнай і сінтаксічнай стылістыкі;
- навуковую літаратуру па стылістыцы.

У выніку вывучэння вучэбнай дысцыпліны “Стылістыка беларускай мовы” студэнт павінен **умець**:

- выконваць стылістычны аналіз тэкстаў розных функцыянальных стыляў і лінгвістычнае каменціраванне мастацкіх тэкстаў;
- ствараць самастойныя тэксты;
- праводзіць стылістычную праўку тэкстаў розных стыляў;
- кваліфікаваць і выраўняць памылкі вучняў.

У выніку вывучэння вучэбнай дысцыпліны “Стылістыка беларускай мовы” студэнт павінен **саладаць**:

- навыкамі крытычнага аналізу найбольш складаных з’яў стылістыкі беларускай мовы;
- навыкамі вуснай і пісьмовай камунікацыі;
- уменнем ствараць самастойныя тэксты розных стыляў і жанраў.

Сярод лінгвістычных дысцыплін, якія выкладаюцца на філалагічных факультэтах ВНУ Рэспублікі Беларусь, “Стылістыка беларускай мовы” займае адно з найважнейшых месцаў у сістэме падрыхтоўкі настаўнікаў-філолагаў. Гэта самастойная лінгвістычная дысцыпліна, якая мае свой прадмет вывучэння, метады і прыёмы аналізу.

Вучэбная дысцыпліна “Стылістыка беларускай мовы” звязана з такімі вучэбнымі дысцыплінамі, як “Сучасная беларуская літаратурная мова”, “Гісторыя беларускай літаратурнай мовы”, “Культура маўлення”, “Гісторыя беларускай літаратуры”.

У адпаведнасці з вучэбным планам установы вышэйшай адукацыі “Беларускі дзяржаўны педагагічны ўніверсітэт імя Максіма Танка” на вывучэнне вучэбнай дысцыпліны “Стылістыка беларускай мовы” запланавана 120 вучэбных гадзін, з якіх 50 – аўдыторныя заняткі.

Форма атрымання вышэйшай адукацыі – дзённая і завочная.

У адпаведнасці з вучэбным планам установы вышэйшай адукацыі “Беларускі дзяржаўны педагогічны ўніверсітэт імя Максіма Танка” на дзённай форме атрымання вышэйшай адукацыі вучэбная дысцыпліна “Стылістыка беларускай мовы” вывучаецца на 4 курсе ў 2 семестры: 18 гадзін – лекцыі, 20 гадзін – практычныя заняткі, 12 гадзін – кіруемая самастойная праца, з якіх 6 гадзін – лекцыі, 6 гадзін – практычныя заняткі, 34 гадзіны – самастойная праца. Рэйтынгавыя кантрольныя работы праводзяцца па тэмах “Публіцыстычны стыль” (рэйтынговая кантрольная работа №1), “Стылістычныя рэсурсы лексікі і фразеалогіі” (рэйтынговая кантрольная работа №2), “Стылістыка тэксту. Структурныя адзінкі тэксту” (рэйтынговая кантрольная работа №3).

На завочнай форме атрымання вышэйшай адукацыі вучэбная дысцыпліна “Стылістыка беларускай мовы” вывучаецца на 4 курсе ў 2 семестры: лекцыі – 8 гадзін, практычныя – 4 гадзіны, самастойная праца студэнтаў – 38 гадзін.

Формай кантролю ўзроўню падрыхтаванасці студэнтаў з’яўляецца **экзамен**.

ЗМЕСТ ВУЧЭБНАГА МАТЭРЫЯЛУ

1. Уводзіны.

1.1. *Стылістыка як лінгвістычная дысцыпліна*. Styлістыка, яе змест і задачы. Месца курса “Стылістыка беларускай мовы” ў сістэме лінгвістычных і нелінгвістычных дысцыплін (сувязь курса з лексікалогіяй, фразеалогіяй, арфаэпіяй, граматыкай, гісторыяй беларускай літаратурнай мовы, лінгвістычным аналізам тэксту; літаратурай, філасофіяй, гісторыяй і інш.). Styлістыка і культура маўлення, іх падабенства і адрозненне. З гісторыі станаўлення стылістыкі як самастойнай лінгвістычнай дысцыпліны. Вывучэнне стылістыкі ў беларускай філалогіі. Асноўныя напрамкі сучаснай стылістыкі. Styлістыка мовы, стылістыка маўлення, стылістыка мастацкай літаратуры. Styлістыка тэксту. Styлістыка дэкадавання. Прыёмы вылучэння сэнсавых момантаў твора ў стылістыцы дэкадавання (канвергенцыя, счапленне, эфект падманутага чакання). Метады і прыёмы стылістычнага аналізу (семантыка-стылістычны, параўнальны, статыстычны; аналіз па слоўнікавых паметах, аналіз слова ў кантэксце, стылістычны эксперымент).

1.2. *Асноўныя паняцці стылістыкі*. Асноўныя паняцці стылістыкі (стыль, стылістычная сістэма, стылістычная норма, стылістычная афарбоўка і інш.). Styлістычныя памылкі, іх адрозненне ад памылак сэнсавых, лексічных, граматычных. Сувязь стылістычных памылак з паняццямі матываванасці, нематываванасці. Разнавіднасці стылістычных памылак (выкарыстанне кніжнай і гутарковай лексікі ў вузкім кантэксце; тэрміналогіі, канцылярызмаў у неспецыяльных тэкстах; недарэчнай вобразнасці; моўных штампаў і плеаназмаў; немілагучных выразаў). Паняцце функцыянальнага стылю. Прынцыпы вылучэння стыляў (сацыяльны, жанравы, функцыянальны і інш.). Тэорыя “трох стыляў”. Styлістычная сістэма мовы. Паняцці стылю, падстылю і жанру. Функцыянальны стыль як незамкнёная сістэма моўных сродкаў.

2. *Афіцыйна-справавы стыль*. З гісторыі развіцця афіцыйна-справавога стылю. Сфера выкарыстання афіцыйна-справавога стылю (афіцыйнае прававодства), форма зносін (пісьмовая і вусная маналагічная), мэта (выражэнне волі, загад, канстатацыя), характар узаемаадносін (афіцыйны). Функцыі афіцыйна-справавога стылю (паведамлення і ўздзеяння). Падстылі і жанры афіцыйна-справавога стылю (заканадаўчы: закон, канстытуцыя, указ і інш., дыпламатычны: камюніке, мемарандум, міжнародны

дагавор і інш., адміністрацыйна-канцелярскі: заява, аб'ява, даверанасць, распіска, характарыстыка і інш.). Асаблівасці тэкстаў афіцыйна-справавога стылю на лексічным узроўні. Адсутнасць эмацыянальных, суб'ектыўна ацэначных і гутарковых слоў. Ужыванне абстрактнай, тэрміналагічнай, спецыяльнай лексікі, абрэвіатур. Наяўнасць спецыфічных тэматычных груп (назваў асоб па іх функцыі ў афіцыйных зносінах, назваў дакументаў, іх частак, структуры, абазначэнняў службовых працэдур па ўзгадненні і зацвярджэнні, а таксама канцелярызмаў, устарэлай (архаічнай) лексікі). Асаблівасці тэкстаў афіцыйна-справавога стылю на марфалагічным узроўні. Наяўнасць іменных часцін мовы. Ужыванне аддзеяслоўных назоўнікаў з адмоўем і без яго, імператыўных дзеясловаў (форма загаднага ладу, форма інфінітыва са значэннем загаду). Пашыранасць адыменных прыназоўнікаў і састаўных злучнікаў. Асаблівасці тэкстаў афіцыйна-справавога стылю на сінтаксічным узроўні. Структура кампазіцыйных канструкцый (раздзелы, параграфы, пункты, падпункты). Сродкі вылучэння тэкставых сегментаў афіцыйных тэкстаў (арабскія лічбы, абзац, працяжнік). Ужыванне спецыфічных устойлівых словазлучэнняў, стандартных канструкцый, дзеяслоўных словазлучэнняў (дзеяслоў+назоўнік) замест дзеясловаў, безасабовых, інфінітыўных канструкцый са значэннем імператыўнасці, сказаў ускладненай будовы складаных сказаў. Стылістычныя памылкі пры афармленні афіцыйных папер. Стылістычная праўка тэкстаў афіцыйна-справавога стылю. Стылістычнае выкарыстанне сродкаў афіцыйна-справавога стылю ў тэкстах іншых функцыянальных стыляў. Аналіз тэкстаў афіцыйна-справавога стылю.

3. Навуковы стыль. З гісторыі развіцця навуковага стылю. Сфера выкарыстання (навука, вытворчасць, адукацыя), форма зносі (пісьмовая і вусная маналагічная), мэта (паведамленне інфармацыі), характар узаемаадносін (афіцыйны). Спецыфіка інфармацыйнай функцыі навуковага стылю. Падстылі і жанры навуковага стылю (уласна навуковы: манаграфія, дысертацыя, аўтарэферат і інш., навукова-вучэбны: падручнік, лекцыя, семінарскі дыклаг і інш., навукова-папулярны: выступленне, дапаможнік, артыкул і інш.). Асаблівасці тэкстаў навуковага стылю на лексічным узроўні. Асноўныя групы лексікі навуковага стылю (нейтральныя словы і выразы, словы агульнанавуковага ўжывання, вузкаспецыяльная і агульнанавуковая тэрміналогія). Адметнасці лексічных сродкаў тэкстаў навукова-папулярнага падстылю (тропы, гутарковыя словы). Асаблівасці тэкстаў навуковага стылю на марфалагічным узроўні. Ужыванне абстрактных назоўнікаў, формаў роднага склону, адзіночнага і множнага ліку назоўнікаў. Выкарыстанне прыметнікаў у састаўных тэрмінах. Наяўнасць формаў цяперашняга часу дзеясловаў (цяперашні пазачасавы), 1-й асобы множнага ліку. Пашыранасць вытворных прыназоўнікаў. Асаблівасці тэкстаў навуковага стылю на сінтаксічным узроўні. Выкарыстанне ўскладненых і складаных сінтаксічных канструкцый, пасіўных адзінак. “Расшчапленне” выказніка. Перавага злучнікавых сказаў над бяззлучнікавымі. Рэалізацыя сэнсавай сувязі паміж сказамі навуковых тэкстаў (лексічны і сінанімічны паўторы). Стылістычныя памылкі ў тэкстах навуковага стылю. Стылістычная праўка тэкстаў навуковага стылю. Стылістычнае выкарыстанне сродкаў навуковага стылю ў тэкстах іншых функцыянальных стыляў. Аналіз тэкстаў навуковага стылю.

4. Публіцыстычны стыль. З гісторыі развіцця публіцыстычнага стылю. Сфера выкарыстання (грамадска-палітычная, культурная, спартыўная), форма зносі (пісьмовая ці вусная маналагічная, пісьмовая ці вусная дыялагічная), мэта, характар узаемаадносін (афіцыйны), функцыі публіцыстычнага стылю. Падстылі публіцыстычнага стылю (газетна-публіцыстычны, радыё- і тэлежурналісцкі, аратарскі).

Жанры публіцыстычнага стылю (інфармацыйныя: справаздача, рэпартаж, інтэрв'ю і інш., аналітычныя: карэспандэнцыя, рэцэнзія, агляд і інш., мастацка-публіцыстычныя: нарыс, эсэ, фельетон і інш.). Жанравая мадыфікацыя тэкстаў публіцыстычнага стылю. Адрозненне тэкстаў публіцыстычнага і мастацкага стыляў. Асаблівасці тэкстаў публіцыстычнага стылю на лексічным узроўні. Стандарт і экспрэсія ў публіцыстычных тэкстах. Роля функцыі паведамлення ў фармаванні нейтральнай лексікі і моўных штампаў. Роля функцыі ўздзеяння ў фармаванні ацэначнай лексікі. Наяўнасць грамадска-палітычнай лексікі. Асаблівасці тэкстаў публіцыстычнага стылю на марфалагічным узроўні. Выкарыстанне абстрактных аддзяяслоўных назоўнікаў, адцягненых назоўнікаў у форме множнага ліку без абазначэння колькасці, дзеясловаў загаднага ладу. Асаблівасці тэкстаў публіцыстычнага стылю на сінтаксічным узроўні. Ужыванне сегментаваных і ўводных канструкцый, парцэляцыі, намінатывых і эліптычных сказаў, інверсаванага парадку слоў. Стылістычныя памылкі ў тэкстах публіцыстычнага стылю. Стылістычная праўка тэкстаў публіцыстычнага стылю. Стылістычнае выкарыстанне сродкаў публіцыстычнага стылю ў тэкстах іншых функцыянальных стыляў. Супастаўляльна-стылістычны аналіз нарыса і мастацкага тэксту. Напісанне эсэ, нататкі, карэспандэнцыі. Аналіз тэкстаў публіцыстычнага стылю.

5. Мастацкі стыль. 3 гісторыі развіцця мастацкага стылю. Пытанне пра стылявы статус мастацкага стылю ў лінгвістыцы. Уплыў мастацкага стылю на іншыя функцыянальныя стылі. Уплыў усіх функцыянальных стыляў на мову мастацкага твора. Сфера выкарыстання мастацкага стылю (эстэтычная), форма зносін (дыялагічная і маналагічная пісьмовая), мэта (сацыяльна-эстэтычнае ўздзеянне), характар узаемаадносін (неафіцыйны). Спецыфіка эстэтычнай функцыі мастацкага стылю. Падстылі і жанры мастацкага стылю (паэтычны: верш, паэма і інш., празаічны: апавяданне, апавесць і інш., драматычны: камедыя, трагедыя і інш.). Асаблівасці мастацкага стылю (экспрэсіўнасць, эмацыянальнасць, вобразнасць). Роля гукавой арганізацыі твора ў стварэнні вобраза. Класіфікацыя гукапісных элементаў (простыя гукавыя паўторы, ускладненыя гукавыя паўторы, складаныя гукавыя паўторы). Роля тропаў (метафар, метаніміі, ініецідах, эпітэтаў, параўнанняў, гіпербал, літот і інш.) у фармаванні мастацкага вобраза. Трыяда мастацкага вобраза (вобраз-індыкатар, вобраз-троп, вобраз-сімвал). Сродкі стварэння вобразнасці (сінонімы, антонімы, адметнае спалучэнне моўных адзінак і інш.). Трансфармацыя моўных адзінак у кантэксце мастацкага твора. Камбінаторнае прырашчэнне сэнсу. Празаічная і паэтычная арганізацыя мастацкага тэксту. Класічная і арнаментальная проза. Празаізацыя вершаванага тэксту і сродкі яе выражэння (дыялагізацыя, словы бытавога зместу і інш.). Паэтызацыя празаічнага тэксту і сродкі яе выражэння (індывідуальна-аўтарскія вобразы, стылістычна афарбаваныя словы і інш.). Асаблівасці сінтаксічнай арганізацыі аўтарскага маўлення і маўлення персанажаў. Сродкі паэтычнага сінтаксісу (анафара, эпіфара, кальцо, паралелізм, градацыя і інш.). Праблема індывідуальнага стылю пісьменніка. Аналіз тэкстаў мастацкага стылю.

6. Канфесійны стыль. 3 гісторыі развіцця канфесійнага стылю. Сфера выкарыстання канфесійнага стылю (рэлігійная літаратура), форма зносін (маналагічная пісьмовая), мэта (эмацыянальнае ўздзеянне), характар узаемаадносін (афіцыйны). Спецыфічныя асаблівасці канфесійнага стылю (абагульненасць, дакладанасць, лагічнасць выкладу). Жанры кананічнай, царкоўна-рэлігійнай, рэлігійна-бытавой літаратуры (псалмы, прадмовы, пасляслоўі, акафісты і інш.). Моўныя асаблівасці тэкстаў канфесійнага стылю. Наяўнасць адметных метафарычных зачынаў, вобразных сродкаў мовы, спецыфічнай лексікі. Шырокае выкарыстанне прытчаў. Ужыванне

дзеепрыслоўных зваротаў, прыёмаў нанізвання простых сказаў і адмаўлення праз адмаўленне.

7. Размоўны (гутарковы) стыль. Месца размоўнага стылю ў сістэме функцыяльных стыляў. Сфера выкарыстання размоўнага стылю (бытавая), форма зносін (дыялагічная і маналагічная), мэта (камунікацыя), характар узаемаадносін (неафіцыйны). Жанры размоўнага стылю (асабістае пісьмо, гутарка, тэлефонная размова, дзённік і інш.). Асаблівасці тэкстаў размоўнага стылю на лексічным узроўні. Ужыванне нелітаратурных моўных адзінак (прастамоўнай лексікі, дыялектызмаў, прафесіяналізмаў, жарганізмаў), метафар, заснаваных на пераносе назваў жывёл, птушак, насякомых і іх дзеянняў на чалавека, эмацыянальна-экспрэсіўных слоў. Асаблівасці тэкстаў размоўнага стылю на марфалагічным узроўні. Выкарыстанне дзеяслоўных формаў з выражэннем імгненнасці дзеяння, формаў часу і ладу ў значэнні другіх формаў часу і ладу, скарачаных найменняў. Асаблівасці тэкстаў размоўнага стылю на сінтаксічным узроўні. Ужыванне простых, няпоўных (эліптычных) сказаў, складаных сказаў (часцей бяззлучнікавых) без адасобленых канструкцый і шматступеннай залежнасці, інверсаванага парадку слоў, паўгораў дзеясловаў-выказнікаў. Наяўнасць пыталых і клічных сказаў, далучальных, парцэляваных, плеанастычных канструкцый. Роля невербальных сродкаў (жэстаў, мімікі, інтанацыі). Стылістычныя памылкі ў тэкстах размоўнага стылю. Аналіз тэкстаў размоўнага стылю.

8. Стылістычныя рэсурсы лексікі і фразеалогіі. Лексічная стылістыка. Лексічнае значэнне слова ў стылістычным аспекце. Слова нейтральныя і стылістычна афарбаваныя. Стылістычныя паметы ў “Тлумачальным слоўніку беларускай мовы” і ў “Тлумачальным слоўніку беларускай літаратурнай мовы”. Стылістычная канатацыя лексічных адзінак і яе віды. Слова з эмацыянальна-экспрэсіўнай афарбоўкай: ацэначныя слова, слова з пераносным значэннем, слова з суфіксамі суб’ектыўнай ацэнкі. Слова з функцыянальна-стылістычнай афарбоўкай: лексіка кніжных стыляў, яе разнавіднасці (афіцыйна-справавая, навуковая, публіцыстычная, паэтычная), лексіка гутарковага стылю (слова размоўныя, прастамоўныя, дыялектныя). Патэнцыяльная вобразнасць слова. Выбар слова. Лексічная спалучальнасць. Стылістычнае выкарыстанне з’явы полісеміі (метафара, метанімія, сінекдаха). Стылістычная роля агульнанародных і аўтарскіх параўнанняў. Стылістычнае выкарыстанне сістэмных адносін у лексіцы. Стылістычная сінафіміка як сістэмна арганізаваная частка слоўніка сучаснай беларускай літаратурнай мовы. Вяўленне стылістычных сінонімаў у тэкстах, аргументацыя іх ужывання. Структурныя асаблівасці радоў стылістычных сінонімаў. Сінонімы стылістычныя і семантыка-стылістычныя. Уплыў полісеміі на ўтварэнне радоў стылістычных сінонімаў. Ампліфікацыя як стылістычны прыём. Кантэкстуальныя сінонімы. Эўфемізмы. Стылістычная роля перыфразы як вобразнай адзінкі маўлення. Традыцыйныя і аўтарскія перыфразы. Стылістычнае выкарыстанне антонімаў, амонімаў, паронімаў, іх вобразна-вяўленчыя якасці. Каламбур. Лексіка абмежаванага ўжытку (дыялектная, спецыяльная, жаргонная) і яе стылістычнае выкарыстанне. Стылістычная функцыя устарэлай лексікі (гістарызмаў і архаізмаў). Неалагізмы агульнамоўныя і індывідуальна-аўтарскія наватворы, іх стылістычная характарыстыка. Стылістычныя рэсурсы фразеалогіі. Тыпы фразеалагічных адзінак паводле стылістычнай афарбоўкі: фразеалагізмы міжстылявыя і стылістычна афарбаваныя (размоўныя, кніжныя). Выкарыстанне стылістычна афарбаваных фразеалагічных адзінак у розных функцыянальных стылях. Змяненне і абнаўленне фразеалагізмаў у мастацкай літаратуры і публіцыстыцы. Памылкі ў выкарыстанні фразеалагічных адзінак.

9. Стылістычныя рэсурсы марфалогіі. Стылістычныя рэсурсы часцін мовы, марфалагічных катэгорый, формаў слоў. Стылістычныя рэсурсы назоўніка. Агульныя і ўласныя назоўнікі, іх характарыстычныя экспрэсіўныя якасці. З’ява антанамазіі. Стылістычныя асаблівасці родавых і лікавых формаў назоўніка. Стылістычнае адрозненне склонавых формаў назоўніка. Формы суб’ектыўнай ацэнкі назоўнікаў. Стылістычныя асаблівасці аддзеяслоўных назоўнікаў. Стылістычныя рэсурсы прыметніка. Намінатыўная, класіфікацыйная і вобразная, эстэтычная функцыі прыметнікаў. Стылістычнае адрозненне поўных і кароткіх формаў якасных прыметнікаў. Сінанімічныя формы ступеней параўнання прыметнікаў. Семантыка-стылістычныя адценні канструкцый са значэннем прыналежнасці. Стылістычныя рэсурсы займенніка. Стылістычнае выкарыстанне займеннікаў. Асаблівасці ўжывання асабовых займеннікаў: пропуск асабовага займенніка пры дзеяслове-выказніку; паўтарэнне асабовага займенніка ў ролі дзейніка; выкарыстанне асабовых займеннікаў з дадатковымі сэнсавымі і экспрэсіўнымі адценнямі. Асаблівасці стылістычнага выкарыстання займеннікаў іншых разрадаў. Тыповыя памылкі ў выкарыстанні займеннікаў. Стылістычныя рэсурсы лічэбніка. Стылістычная дыферэнцыяцыя лічэбнікаў розных разрадаў. Стылістычныя рэсурсы дзеяслова і яго формаў. Вобразна-экспрэсіўныя якасці дзеяслова. Стылістычнае выкарыстанне формаў часу, трывання, ладу дзеяслова. Сінанімія асобных формаў дзеяслова. Стыліявая функцыя формаў дзеепрыметніка. Стылістычныя рэсурсы службовых часцін мовы. Сінанімія прыназоўнікаў.

10. Стылістычныя рэсурсы сінтаксісу. Сінтаксічныя сінонімы, іх сутнасць. Стылістыка словазлучэнняў. Спалучальнасць моўных адзінак. Сінанімія прыназоўнікавых і беспрыназоўнікавых канструкцый. Стылістыка простага сказа. Стылістычная роля прамога і адваротнага парадку слоў. Памылкі пры інверсійным ужыванні членаў сказа. Стылістыка аднаасастаўных сказаў. Стылістыка складанага сказа. Сінанімія злучнікавых і бяззлучнікавых складаных сказаў. Стылістыка спалучальных і падпарадкавальных злучнікаў (у злучальных слоў) у складаных сказах. Паралельныя сінтаксічныя канструкцыі. Сінанімія дзеепрыметных і дзеепрыслоўных словазлучэнняў і даданных частак складанага сказа. Стылістычнае выкарыстанне аднародных членаў сказа, адасобленых слоў і выразаў, устаўных і пабочных канструкцый. Экспрэсіўнае вылучэнне членаў сказа (адчлянэнне, далучэнне, анакалуф). Стылістычныя прыёмы сінтаксічнай арганізацыі маўлення.

11. Стылістыка тэксту. Структурныя адзінкі тэксту. Стылістыка тэксту як адзін з напрамкаў функцыянальнай стылістыкі. Паняцце структуры тэксту ў лінгвістычных даследаваннях. Структурныя адзінкі тэксту. Празаічная страфа і фрагмент – асноўныя адзінкі тэксту. Звязнасць і цэласнасць тэксту, моўныя сродкі іх выражэння. План зместу і план выражэння. Паняцці ідэі і тэмы. Роля супастаўляльна-стылістычнага метаду аналізу пры характарыстыцы тэмы. Рэалізацыя зместу ў тыпах інфармацыі (фактычнай, канцэптуальнай, падтэкставай). Інтэртэкстуальнасць. Формы славеснага выражэння (вусная і пісьмовая, дыялагічная і маналагічная). Тыпы тэкстаў маналагічнай формы (апавяданне, апісанне, разважанне, азначэнне, тлумачэнне, інструктаванне). Разнавіднасці славеснасці (мастацкая і немастацкая, народная і кніжная). Паняцце моўнай кампазіцыі тэксту. Архітэктоніка. Сюжэт. Фабула. Роля славесных радоў у моўнай кампазіцыі тэксту. Вобраз аўтара і вобраз апавядальніка. Славесна-маўленчы аналіз тэксту. Тыпізацыя вобраза аўтара. Тыпы мастацкіх тэкстаў па суадносінах “вобраз аўтара – вобраз апавядальніка”. Моўныя і кампазіцыйныя прыёмы суб’ектывацыі аўтарскага апаведу.

**Вучэбна-метадычная карта дысцыпліны
(дзённая форма атрымання адукацыі)**

№ раздзела, тэмы	Назва раздзела, тэмы	Колькасць аўдыторных гадзін		Колькасць гадзін КСР	Самастойная праца	Літаратура	Форма кантролю ведаў
		Лекцыі	Практычныя заняткі				
	СТЫЛІСТЫКА БЕЛАРУСКАЙ МОВЫ (50 г.)	8	20	12			
1.	Уводзіны (6 г.)	1	2		4		
1.1.	<i>Стылістыка як лінгвістычная дысцыпліна</i> 1. стылістыка, яе змест і задачы. 2. Асноўныя напрамкі сучаснай стылістыкі. 3. Метады і прыёмы стылістычнага аналізу.	2				1, 2, 3, 4, 5,6 (а.); 3,4, 26, 30 (д.)	
	4. З гісторыі станаўлення стылістыкі як самастойнай лінгвістычнай дысцыпліны. Вывучэнне стылістыкі ў беларускай філалогіі.						
1.2.	<i>Асноўныя паняцці стылістыкі</i> 1. Стыль, стылістычная сістэма, стылістычная норма, стылістычная афарбоўка і інш. 2. Паняцце функцыянальнага стылю. 3. Прынцыпы вылучэння стыляў (сацыяльны, жанравы, функцыянальны і інш.). Тэорыя “трох стыляў”. 4. Стылістычная сістэма мовы. 5. Паняцці стылю, падстылю і жанру. 6. Функцыянальны стиль як незамкнёная сістэма моўных сродкаў.	2				1, 2, 3, 4, 5,6 (а.); 3,4, 26, 30 (д.)	
	7. Моўныя, сэнсавыя і стылістычныя памылкі. Разнавіднасці стылістычных памылак.		2			2, 3, 4 (а.); 4 (д.)	Фронтальнае апытванне. Праверка падрыхтаваных тэкстаў
2.	Афіцыйна-справавы стиль (4 г.)	2	2		2		

	1. З гісторыі стылю. 2. Сфера выкарыстання афіцыйнага стылю, форма зносін, мэта, характар узаемаадносін, функцыі справаводчага стылю. 3. Падстылі і жанры. 4. Моўныя асаблівасці на лексічным, марфалагічным і сінтаксічным узроўні.	2				6 (а.); 4, 12, 14, 24, 26, 29, 30 (д.)	
	5. Структура і моўныя асаблівасці тэкстаў афіцыйна-справавога стылю. 6. Стылістычная праўка тэкстаў афіцыйнага стылю.		2			6 (а.); 4, 12, 14, 24, 26, 29, 30 (д.)	Праверка падрыхтаваных тэкстаў, іх аналіз
3.	Навуковы стыль (бг.)	2	2	2	2		
	1. З гісторыі стылю. 2. Сфера выкарыстання, форма зносін, мэта, характар узаемаадносін. Спецыфіка інфармацыйнай функцыі навуковага стылю. 3. Падстылі і жанры. 4. Моўныя асаблівасці на лексічным, марфалагічным і сінтаксічным узроўні.	2				6 (а.); 4, 12, 14, 24, 26, 29, 30 (д.)	
	5. Структура і моўныя асаблівасці тэкстаў навуковага стылю. 6. Стылістычная праўка тэкстаў навуковага стылю.		2			6 (а.); 4, 12, 14, 24, 26, 29, 30 (д.)	Праверка падрыхтаваных тэкстаў, іх аналіз
	7. Стылістычнае выкарыстанне сродкаў навуковага стылю ў тэкстах іншых функцыянальных стыляў. 8. Аналіз тэкстаў навуковага стылю.			2 (пр)		1, 2, 3, 4, 5, 6 (а.)	Падрыхтоўка рэфератаў
4.	Публіцыстычны стыль (бг.)	2	2	2	2		
	1. З гісторыі стылю. 2. Сфера выкарыстання, форма зносін, мэта, характар узаемаадносін, функцыі публіцыстычнага стылю. 3. Падстылі публіцыстычнага стылю. 4. Жанры публіцыстычнага стылю. 5. Моўныя асаблівасці на лексічным, марфалагічным і сінтаксічным узроўні.	2				6 (а.); 4, 8, 11, 22, 23, 24, 26, 29, 30 (д.)	
	6. Структура і моўныя асаблівасці тэкстаў навуковага стылю. 7. Стылістычная праўка тэкстаў навуковага стылю.		2			6 (а.); 4, 8, 11, 24, 26, 29, 30 (д.)	Рэйтынгавая кантрольная работа №1

	8. Стылістычнае выкарыстанне сродкаў публіцыстычнага стылю ў тэкстах іншых функцыянальных стыляў. Аналіз тэкстаў публіцыстычнага стылю.			2 (пр)		4, 6 (а.); 4, 8, 9, 24, 30 (д.)	Падрыхтоўка тэкстаў, іх стылістычная праўка
5.	Мастацкі стыль (4г.)		2	6	8		
	1. Гісторыя мастацкага стылю. 2. Падстылі і жанры. 3. Праблема вывучэння мастацкага стылю. 4. Роля тропаў у фарміраванні мастацкага вобраза. 5. Празаічная і паэтычная арганізацыя мастацкага тэксту.			2 (лк)		1, 2, 3, 4, 5, 6 (а.); 1, 4, 5, 13, 16, 17, 19, 22, 23, 25, 28 (д.)	Падрыхтоўка канспектаў
	6. Праблема індывідуальнага стылю пісьменніка. 7. Аналіз тэкстаў мастацкага стылю.					6 (а.); 1, 2, 13, 25, 28 (д.)	Праверка падрыхтаваных тэкстаў, іх аналіз
6.	Канфесійны стыль (2г.) 1. 3 гісторыі развіцця канфесійнага стылю. 2. Моўныя асаблівасці тэкстаў канфесійнага стылю.			2 (лк)	2	2, 4 (а.); 14, 22, 24, 29 (д.)	Падрыхтоўка канспектаў
7.	Размоўны (гутарковы) стыль (2г.) 1. Моўныя асаблівасці тэкстаў гутарковага стылю. 2. Аналіз тэкстаў размоўнага стылю.			2 (пр)	2	1, 2, 3, 4, 5, 6 (а.); 2, 4, 14, 22, 24, 26, 29, 30 (д.)	Падрыхтоўка тэкстаў, іх стылістычны аналіз
8.	Стылістычныя рэсурсы лексікі і фразеалогіі (4г.)	2	2		4		
	1. Лексічнае значэнне слова ў стылістычным аспекце. 2. Стылістычная канатацыя лексічных адзінак і яе віды. 3. Кніжная і гутарковая лексіка. 4. Лексіка з эмацыянальна-экспрэсіўнай канатацыяй. 5. Стылістычнае выкарыстанне сістэмных адносін у лексіцы. 6. Стылістычныя рэсурсы фразеалогіі. 7. Змяненне і абнаўленне фразеалагізмаў у мастацкай літаратуры і публіцыстыцы.	2				1, 2, 3, 4, 5 (а.); 14, 24, 26, 29, 30 (д.)	
	8. Стылістычная сінаніміка як сістэмна арганізаваная частка слоўніка сучаснай беларускай літаратурнай мовы. 9. Выкарыстанне стылістычна афарбаваных фразеалагічных адзінак у тэкстах розных стыляў.		2			1, 2, 3, 4, 5 (а.); 14, 24, 26, 29, 30 (д.)	Рэйтынгавая кантрольная работа №2

9.	Стылістычныя рэсурсы марфалогіі (6г.)	2	4		2		
	1. Стылістычныя рэсурсы назоўніка. 2. Стылістычныя рэсурсы прыметніка. 3. Стылістычныя рэсурсы займенніка. 4. Тыповыя памылкі ў выкарыстанні займеннікаў. 5. Стылістычныя рэсурсы лічэбніка. 6. Стылістычныя рэсурсы дзеяслова і яго формаў.	2				1, 2, 3, 4, 5 (а.); 14, 24, 26, 29, 30 (д.)	
	7. Стылістычныя рэсурсы службовых часцін мовы.		2			1, 2, 3 (а.); 14, 24 (д.)	Фронтальнае апытванне
	8. Стылістычныя рэсурсы часцін мовы, марфалагічных катэгорый, формаў слоў.		2			1, 2, 3, 4, 5 (а.); 14, 24, 26, 29, 30 (д.)	Падрыхтоўка тэкстаў, іх аналіз
10.	Стылістычныя рэсурсы сінтаксісу (4г.)	2	2		2		
	1. Стылістыка словазлучэнняў. 2. Стылістыка простага сказа. 3. Стылістыка складанага сказа.	2				1, 2, 3, 4, 5 (а.); 14, 24, 26, 29, 30 (д.)	
	4. Стылістычнае выкарыстанне аднародных членаў сказа, асаблівых слоў і выразаў, устаўных і пабочных канструкцый. 5. Экспрэсіўнае вылучэнне членаў сказа. 6. Стылістычныя прыёмы сінтаксічнай арганізацыі маўлення.		2			1, 2, 3, 4, 5 (а.); 14, 29, 30 (д.)	Падрыхтоўка тэкстаў з адпаведнымі прыкладамі, іх аналіз
11.	Стылістыка тэксту. Структурныя адзінкі тэксту (6г.)	2	2	2	4		
	1. Стылістыка тэксту як адзін з напрамкаў функцыянальнай стылістыкі. 2. Структурныя адзінкі тэксту. 3. Вобраз аўтара і вобраз апавядальніка. 4. Тыпы мастацкіх тэкстаў.	2				6 (а.); 5, 6, 7, 18, 20, 21, 27 (д.)	
	6. Паняцце моўнай кампазіцыі тэксту. 7. Тыпізацыя вобраза аўтара і аналіз яе разнавіднасцей.		2			6 (а.); 5, 6, 7, 18, 20, 21, 27 (д.)	Рэйтынгавая кантрольная работа №3
	8. Прыёмы суб'ектывацыі аўтарскага апаведу.			2 (лк)		6 (а.), 27 (д.)	Падрыхтоўка рэфератаў

Усяго	18	20	12	34		
-------	----	----	----	----	--	--

**Вучэбна-метадычная карта дысцыпліны
(завочная форма атрымання адукацыі)**

№ раздзела, тэмы	Назва раздзела, тэмы	Колькасць аўдыторных гадзін		Літаратура	Форма кантролю ведаў
		Лекцыі	Практычныя заняткі		
	СТЫЛІСТЫКА БЕЛАРУСКАЙ МОВЫ	8	4		
1.	Уводзіны (8 г.)	2	2		
1.1.	<i>Стылістыка як лінгвістычная дысцыпліна</i> 1. стылістыка, яе змест і задачы. 2. Асноўныя напрамкі сучаснай стылістыкі. 3. Метады і прыёмы стылістычнага аналізу.	2		1, 2, 3, 4, 5,6 (а.); 3,4, 26, 30 (д.)	
	4. З гісторыі станаўлення стылістыкі як самастойнай лінгвістычнай дысцыпліны. Вывучэнне стылістыкі ў беларускай філалогіі.				
1.2.	<i>Асноўныя паняцці стылістыкі</i> 1. Стыль, стылістычная сістэма, стылістычная норма, стылістычная афарбоўка і інш. 2. Паняцце функцыянальнага стылю. 3. Прынцыпы вылучэння стыляў (сацыяльны, жанравы, функцыянальны і інш.). Тэорыя “трох стыляў”. 4. Стылістычная сістэма мовы. 5. Паняцці стылю, падстылю і жанру. 6. Функцыянальны стиль як незамкнёная сістэма моўных сродкаў.				

	7. Моўныя, сэнсавыя і стылістычныя памылкі. Разнавіднасці стылістычных памылак.		2	1, 2, 3, 4, 5 (а.); 3,4, 26, 30 (д.)	Падрыхтоўка тэкстаў, выпраўленне стылістычных памылак
2.	Афіцыйна-справавы стыль (4 г.)				
	1. 3 гісторыі стылю. 2. Сфера выкарыстання афіцыйнага стылю, форма зносін, мэта, характар узаемаадносін, функцыі справаводчага стылю. 3. Падстылі і жанры. 4. Моўныя асаблівасці на лексічным, марфалагічным і сінтаксічным узроўні.				
	5. Структура і моўныя асаблівасці тэкстаў афіцыйна-справавога стылю. 6. Стылістычная праўка тэкстаў афіцыйнага стылю.				
3.	Навуковы стыль (6г.)				
	1. 3 гісторыі стылю. 2. Сфера выкарыстання, форма зносін, мэта, характар узаемаадносін. Спецыфіка інфармацыйнай функцыі навуковага стылю. 3. Падстылі і жанры. 4. Моўныя асаблівасці на лексічным, марфалагічным і сінтаксічным узроўні.				
	5. Структура і моўныя асаблівасці тэкстаў навуковага стылю. 6. Стылістычная праўка тэкстаў навуковага стылю.				
	7. Стылістычнае выкарыстанне сродкаў навуковага стылю ў тэкстах іншых функцыянальных стыляў. 8. Аналіз тэкстаў навуковага стылю.				
4.	Публіцыстычны стыль (6г.)				
	1. 3 гісторыі стылю. 2. Сфера выкарыстання, форма зносін, мэта, характар узаемаадносін, функцыі публіцыстычнага стылю. 3. Падстылі публіцыстычнага стылю. 4. Жанры публіцыстычнага стылю. 5. Моўныя асаблівасці на лексічным, марфалагічным і сінтаксічным узроўні.				